

květen 2023

Čeladenský zpravodaj

Foto:
Márta Marková

SATINA U KALUSE

Výstava Jana Satiny
a jeho dcery Heleny v PJK
zaujala všechny generace

FOTOREPORTÁŽ z vernisáže (str. 10)
ROZHOVOR s Janem Satinou (str. 12-15)

3 a 6 Veřejné osvětlení

Práce na modernizaci osvětlení začínají,
hotovo bude do konce roku

8-9 Vítání Velikonoc

Fotoreportáž Martiny Markové z akce
plné radosti, tance a zpěvu

46 Unikátní výstava

Náměstí a lázně budou v létě hostit
výstavu, která zaujme nejen věřící

STARÉ TRADICE, NOVÉ OSVĚTLENÍ

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané, vstupujeme do měsíce května, který by na nás mohl být přívětivější než duben, kde jsme se moc sluníčka nedočkali, a tak nám zůstaly stát na zahradách všechny jarní práce. Možná se ještě naplní přísloví „studený máj, v stodole ráj“ a my doženeme všechno to, co jsme díky dubnové nepřízni počasí nestihli.

JEŠTĚ K VÍTÁNÍ VELIKONOC

Rád bych se však ještě vrátil k akci Vítání Velikonoc, která se uskutečnila u Památníku Josefa Kaluse prvního dubna. Začátek dubna tedy opět otevírá dveře památníku pro veřejnost a jakoby to i sluníčko svým nesmělým úsměvem dávalo najevo.

Kdo totiž přijížděl v sobotu prvního dubna k památníku, udeřilo jej do očí parkoviště plné aut jako upozornění, že se tu něco děje. Také zaplněný areál dával tušit, že zájem občanů o tuto kulturní akci po zimní pauze je značný. A bylo se věru načít.

Pestrý program pro nás připravila naše farní scholička pod vedením Radky Uhlářové. Jako vždy skvěle secvičené vystoupení mateřských školek pod vedením Anety Sovják Majerové ukázalo, že naše děti jsou opravdu vynikající. Poté přišel čas pro skvělý pěvecký sbor dětí ze základní školy pod vedením sbormistra Lukáše Kováře. Na druhé straně pilné ruce děvčat tvořivé dílničky z naší školní družiny pod vedením paní Markové ukazovaly, co všechno lze vykouzlit činorodými rukama.

Když k tomu všemu přičteme ještě stánkový prodej, zdobené kraslice, skvělý guláš, občerstvení chaty Dukla od Barči Pustelníkové a Aleše Tofla a jiné krásné nabízené výrobky, musíme si přiznat, že naši občané (od dospělých až po děti) jsou opravdu skvělí. A co by to bylo za Vítání Velikonoc bez muziky, a tak nás celým prosluněným odpolednem provázela cimbálová muzika Lipka z Ostravy.

Rád bych poděkoval kulturní komisi, vedení naší základní školy i mateřských škol, Radce Uhlářové, Anet Sovják Majerové, Lukáši Kovářovi, kolektivu školní družiny

pod vedením paní Markové, CM Lipka, panu Šivicovi, hasičům a jejich veliteli Rostislavu Pavelcovi, Barči Pustelníkové, Aleši Toflovi a jejich sehraňmu „orchestru“, zkrátka všem, kteří pomáhali vytvořit program tohoto nádherného odpoledne. A zejména pak vám všem, kteří jste přišli obecní akci podpořit.

Hned druhého dubna v neděli se dveře Památníku Josefa Kaluse otevřely, aby přivítaly první vernisáž roku 2023. Kdo jiný by ji měl začít než skromný umělec Jan Satina se svojí dcerou Helenou ze sousední Ostravice.

Vážení spoluobčané, pro nepřízeň počasí zatím neprobíhaly opravy a výprávkování místních komunikací, které jsem avizoval v minulém čísle našeho zpravodaje, ale práce se rozběhnou po zlepšení počasí.

FOTOVOLTAIKA A VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ

Pokračují práce na dodávce fotovoltaické elektrárny (86,40 kWp – ZŠ Čeladná) v rámci projektu 146 výzvy Po 5 – Energetické úspory. V dubnu bylo také ukončeno výběrové řízení na akci „Rekonstrukce veřejného osvětlení v obci Čeladná“ a podepsána smlouva se společností ČEZ Energetické služby. Celková nabídková cena bez DPH činila 6,93 milionu korun. Víím, že se to zdá jako nekonečný příběh, ale práce probíhají i na našich přechodech pro chodce. Zatím jen za zdmi kanceláří, ale věřím, že se brzy přechody stanou realitou.

Poslední dobou se mne čím dál více z Vás dotazuje, že zejména na správě majetku obce leží dlouho jejich věci k vyřízení. Víím, že je to určitě nepříjemné pro obě strany, ale obec musí spoustu času a kapacit věnovat i dohledávání podkladů pro právní kanceláře, na základě Zákona č.106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, a to i několik let zpět a tím dochází ke zpoždování vyřizování vašich požadavků.

Měsíc květen bude bohatý na události.

MÁJKA U KALUSE I NA ZAHRADĚ YURY

V pondělí 1. května oslavíme Svátek práce jako připomínku na stávkou amerických dělníků. Tento svátek v našich zemích slavíme již od roku 1890. Také polibte pod rozkvetlou třešňí své drahé polovičky, nezapomínejme, že květen je čas lásky

a stavění májek. Letos poprvé se usku-teční stavění májky v areálu Památníku Kaluse. Rozhodli jsme se s ředitelem Rehabilitačního centra Čeladná doktorem Bajgarem touto akcí nahradit akci „Výšlap na Skalku“, který si dal před léty za cíl znovuvybudování rozhledny na tomto vrcholu, avšak tento cíl se nepodařilo naplnit. Takže jako dříve při výšlepech budou špekáčky a pivo, přibudou hasiči a májka.

ŠPEKÁČEK, PIVO I LIMO ZDARMA

Stavění májky jsme pojali malinko netradičně, stavět ji budeme u Památníku Kaluse, v pondělí 1. května od 14:00 s tímto programem: Ve 14:00 zazní naše státní hymna, od 14:15 začne zdobení májky a okolo třičtvrtě na tři bude vztyčena. Občerstvení zajistí chata Dukla a špekáček, pivo i limo bude zdarma. Aby nám šla práce lépe od ruky, zahraje opět cimbálová muzika Lipka a také kapela Ballistic, kde za bicí pravidelně usedá nejmladší bubeník v naší zemi a čeladenský rodák. O půl šesté májku naložíme na hasičskou Tatru 815 a převezeme na zahradu hotelu YURA, kde ji také v sobotu 27. května pokácíme. A tímto kácením zároveň zahájíme letní provoz zahrady sv. Patrika u hotelu YURA. Těšíme se na vaši účast.

VZPOMÍNKA U PARTYZÁNA

Ve čtvrtek 4. května si krátkou vzpomínkovou akcí i letos připomeneme výročí osvobození obce od nacistické poroby a ukončení II. světové války (ve 13:00 u památníku Partyzán). V kontextu dnešní doby se to může někomu zdát jako nepatřičné, ale zkrátka v jakémkoli světle událostí si nesmíme dovolit zapomenout na oběti těch, kteří nám vybojovali naši svobodu a jejichž kosti již 78 let leží na našem hřbitově.

4. květen je také svátkem sv. Floriána, patrona hasičů. Tento den vzdáváme hold všem hasičům, profesionálním i těm dobrovolným, kteří pomáhají nejen chránit naše majetky, ale nasazují svoje životy i na záchranu těch našich. Dovolím si vaším jménem poděkovat především těm čeladenským hasičům a jejich rodinám, kteří jim pro tuto nelehkou a náročnou práci vytvářejí tolik nezbytné zázemí.

8. května si celý svět připomene porážku nacistického Německa v roce 1945. Jakkoli jsme si pyšně namlouvali, že se Evropě bude válka vyhýbat velkým obloukem, jsme konfrontováni se situací, že svoboda není navždy, ale o svobodu

je potřeba svádět dennodenní boj. Doslova za našimi humny se zbytečně prolévá slovanská krev. Jako lidstvo jsme nepoučitelní. Rozeštváváme národy mezi sebou, prolévají se potoky krve nevinných a slzy matek zkrápějí matičku zemi při zbytečných konfliktech, ve kterých přicházejí o své drahé manžely, syny či vnuky a ztrácejí své domovy.

V neděli **14. května** se koná tradiční **Čeladenská pouť**, kterou každoročně uctíváme patrona našeho kostela sv. Jana Nepomuckého. Slavnostní svatá mše začne v 8:00.

V neděli **14. května** také oslavíme **Svátek matek**. Tento krásný svátek je rozšířen po celém světě. Jeho propagátorkou u nás byla paní Alice Masaryková. Po roce 1948 na dlouhou dobu zmizel, ale po roce 1990 se začal opět slavit veřejně. Proto i my potěšme kytičkou či drobnou maličkostí naše manželky a maminky za všechnu tu jejich starostlivost a lásku, se kterou se o nás starají.

V pondělí **15. května** oslavíme **Mezinárodní den rodiny**. Současná doba degraduje rodinu na něco, co se dávno přežilo. Mezinárodní den rodiny je tedy velice významným dnem pro společnost. Rodina je důležitým faktorem základu celé společnosti a velice důležitým prvkem pro výchovu budoucích generací. Měli bychom si všichni natrvalo vryt do našich pamětí, že tento institut je pro zdraví společnosti nenahraditelný, stejně jako spojení muže a ženy, které je jedinou zárukou vzniku nového života. Můžeme být politicky korektní, můžeme ohnout cokoli, ale přírodní zákony se nám ohnout nepodaří, i když se o to dnes někteří vymýváním našich mozků pokoušejí.

V sobotu **27. května** se chystá kácení máje a zahájení letního provozu zahrady sv. Patrika u hotelu YURA. Program této akce najdete nejen na webových stránkách obce, ale i na stránkách hotelu YURA.

Vážení spoluobčané,
dovolím si popřát Vám a Vaším blízkým ničím nerušené májové dny. Nenechme se rozhodit ani ledovými muži Pankrácem, Servácem a Bonifácem, kteří definitivně zakončí studené období a nadále bude jen teplo. Žijeme sice v nelehké době, přesto musíme být silní, abychom ji společně zvládli.

Nové veřejné osvětlení ušetří a lépe posvítí

Do konce roku bude mít Čeladná nové veřejné osvětlení. Moderní svítidla budou mít menší spotřebu a přinesou do obce lepší světelnou pohodu.

Rekonstrukce to bude opravdu rozsáhlá. Mění se 478 svítidel šesti různých typů, 8 rozvaděčů, 19 171 metr zavěšených kabelů a 420 výložníků.

Spotřeba elektřiny se sníží o 30 procent, což je zvláště v dnešní době pro obec velmi důležité. Je to dáno nižším příkonem moderních světel a zároveň možností je automaticky regulovat a v pozdních nočních hodinách snížit intenzitu svícení.

„Osvětlení bude nastaveno od zapnutí do 22 hodin na 100 % svítivosti, od desáté večerní do páté ranní na 60 % svítivosti. Samozřejmě podle reakce na světlo. Tyto časy si navíc můžeme sami regulovat,“ vysvětlil správce obecního majetku Richard Šnajder.

Nové osvětlení přinese i další výhody – nebude se muset tak často opravovat (životnost svítidel je kolem 25 let) a zlepší takzvanou světelnou pohodu. „Použitá LED technologie umí nasměřovat světelný tok přesně na požadované místo nebo oblast, aby zbytečně neosvětlovala fasády okolních domů. Změní se i barva vyzařovaného světla, která výrazně potlačuje nežádoucí modrou složku škodící lidskému

Jeden ze tří typů svítidel pro Čeladnou

Zdroj: ČEZ Energetické služby

zdraví,“ upřesňují zaměstnanci společnosti ČEZ Energetické služby. LED technologie zároveň odstraní světelný smog – nová svítidla nebudou zářit takzvaně do horního poloprostoru a můžeme se těšit, že na noční obloze uvidíme více hvězd.

Modernizace si vyžádá průběžné vypnutí veřejného osvětlení v jednotlivých lokalitách i občasně odstavky dodávek energie. Vedení obce i energetici proto prosí občany o trpělivost.

red

ilustrační foto

POZVÁNKA NA ZASTUPITELSTVO

Zveme občany Čeladné na veřejné zasedání zastupitelstva obce, které se bude konat ve čtvrtek 25. 5. 2023 od 16:00 v hotelu YURA.

vedení obce

Občan je na prvním místě

Občan je na prvním místě není prázdnou frází, ale základním principem, ze kterého vychází fungování obecní samosprávy. Není proto náhodou, že tento princip je zakotven v Základní listině práv a svobod i v Zákoně o obcích.

Proč toto připomínáme hned v úvodu dnešního zamyšlení zastupitelů? Každý zastupitel má právo předložit návrhy k projednání na zastupitelstvu. Pokud tak učiní předem, je povinnost je řádně zveřejnit, aby občané předem věděli, co chtějí jejich zastupitelé projednávat. Občané se tak mohou svobodně o své vůli rozhodnout, zda se budou zasedání účastnit či nikoliv. Toto právo na informace není možné občanům upírat. Nerozumíme, proč na Čeladně tomu tak není.

Napadá nás, že si asi někteří zastupitelé popletli komunální politiku s tou parlamentní. Komunální politika má několik výhod. Jednou z nich je blízkost k občanům, kteří mají možnost ovlivňovat a kontrolovat místní správu a hospodaření. Další výhodou je flexibilita a přizpůsobivost místním potřebám a zájmům. Komunální politika také podporuje participaci a zapojení občanů do veřejného dění.

Nesou to jen výhody, ale i nevýhody. Můžeme zmínit nedostatky odbornosti pro řešení složitých problémů. Komunální politika také může vést k lokálnímu klientelismu nebo korupci. Komunální politika může být také zneužívána pro osobní nebo stranické zájmy. Není proto divu, že každý zastupitel skládá slib, ve kterém slibuje, že bude jednat

v zájmu občanů. Poslanci na rozdíl od zastupitelů ve svém slibu přímo jednání v zájmu občanů nemají. Jejich politika je více ideologická, je proto patrné jednání se zájmy volebních stran. Komunální politik musí být schopen nalézat společné řešení pro společné dobro v zájmu občanů, nikoliv v zájmu volební strany, která jej postavila na kandidátku.

ZKLIDNĚNÍ DOPRAVY V OBCI ZATÍM S OTAZNÍKEM

V rámci posledního jednání zastupitelstva obce jsme navrhovali projednat zklidnění dopravy v naší obci. Jedná se o problém, který dlouhodobě trápí řadu občanů. Proč tento bod k projednání nebyl řádně zveřejněn, jak jsme psali výše, nevíme. Co však bylo zřejmé. Zastupitelé vyjma nás umí tahat za jeden provaz. Ale pro koho to vlastně táhnou?

Věnovali jsme spoustu času a úsilí, abychom byli schopni odborně a konstruktivně vysvětlit ostatním zastupitelům, jaké výhody a nevýhody přináší různé varianty napomáhající ke zklidnění dopravy v obci. Proč se jednohlasně ostatní zastupitelé rozhodli, že nemají o zklidnění dopravy zájem, a nebyli si ochotni cokoliv vyslechnout, nevíme. Někteří asi spěchali domů, ale co ti ostatní? To necháme na Vás. My máme za to, že naše obec si už dáv-

Vážení,

touto cestou děkujeme vedení obce Čeladná za péči o zdravotně postižené seniory bydlící v pečovatelském domě Čeladná. Čeladenský SENIOR TAXI využíváme každý den a bez této služby si již nedovedeme představit návštěvu u lékaře nebo na rehabilitacích. Velice si vážíme, že s námi, postiženými seniory, soucítíte.

Velice rychle bylo reagováno, když onemocněl řidič čeladenského SENIOR TAXI, pan Jiří Běčák. Pan Jiří Běčák byl vstřícný a uživatelé SENIOR TAXI s ním byli spokojeni. Přejeme mu brzké uzdravení. Na místo řidiče byl nově doporučen pan Petr Běčák, který je nyní řidičem SENIOR TAXI, a za to Vám také děkujeme.

Pan Petr Běčák se s námi velmi rychle sžil. Pomáhá nám všude, kde je potřeba. To například znamená, že nám pomáhá nastupovat, podávat hole, zapínat pásy a co je pro nás velice důležité, pomáhá nám vystupovat. Je velice rychlý a reaguje na naše potřeby. Je milý a vždy se s ním v klidu domluvíme na době odvozu do Frýdlantu a zpět.

Pane PETŘE, děkujeme Vám za Vaši ohleduplnost, za Vaši pomoc a za to, že si vážíte zdravotně postižených seniorů.

Za obyvatele DPS

Zdeňka Španihelová, Danuše Hrubešová, Eva Hrnčířiková, p. Řepková, p. Dustorová, p. Dustor, p. Šrubařová, p. Pastorková a Danuše Šrubařová s maminkou

PŘÍSPĚVEK ZASTUPITELŮ

májku vyšší než v okolních vesnicích. O to náročnější pak bylo zbavení kůry a větví. Což teprve to přenesení na ramenou na místo vztyčení. Bylo nás sice vždy dost, ale kdyby nás bylo ještě více, ulehčili bychom našim ramenům. Vztyčování za pomoci žebříků a lan bylo taky pěkně napínavé, jen aby nám ta májka nespadla. Samozřejmě děvčata musela předem májku ozdobit krepovými stuhami. Naražený sud piva na oslavu vztyčení májky nikdy nechyběl, stejně jako hlídání májky a noční výpravy do okolních obcí s jediným cílem, podřezat jim májku.

Byla to krásná tradice, která se bohužel vytrácí. Jsme proto opravdu rádi, že naše obec přistoupila k renesanci této tradice, byť poněkud v novém kabátě. Vztyčování májku hned nadvakrát a přepravovat Tatrou T815 bude jistě zajímavým zážitkem. Věříme, že si to nikdo nenechá ujít.

S přáním krásného máje

Oldřich Uher a Jiří Švrček

no zaslouží zklidnění dopravy. Jako momentálně nejlepší řešení se nám ze všech variant jeví zavedení úsekového měření. S jeho zavedením mají v obci Bílá velmi dobré zkušenosti. Jednalo by se o relativně rychlé, a hlavně levné řešení, na jehož přínosy není třeba čekat řadu let. Nevzdáme to. Opětovně tento návrh předložíme na nejbližším zastupitelstvu!

STAVĚNÍ MÁJKY

Máj není jen lásky čas, ale i čas tradičního stavění májky. Po pravdě spíš předvečer 1. máje. Alespoň tak to známe ze svých mladších let. Těch, co stavěli májku jen pro svou milou, tolik nebylo. Spíš jsme pojímali stavění májky jako záležitost společenskou. Vždy to byla aktivita spíš mladých svobodných hochů a dívek. Vybrali jsme vhodný strom. Musel být dostatečně rovný a vysoký. Chtěli jsme mít

OBEC ČELADNÁ VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

STAVĚNÍ MÁJE

1. KVĚTNA 2023 U PAMÁTNÍKU JOSEFA KALUSE

PROGRAM

- 14:00 **HYMNA ČR**
- 14:15 **ZDOBENÍ MÁJKY**
- 14:45 **VZTYČENÍ MÁJKY**
- 15:00 **CIMBÁLOVÁ MUZIKA LIPKA**
- 16:00 **KAPELA BALLISTIC**
- 17:30 **ULOŽENÍ MÁJKY NA T 815**
- 18:00 **VZTYČENÍ MÁJKY NA ZAHRADĚ HOTELU YURA**

Občerstvení připraví Chata Dukla.

ŠPEKÁČEK A PIVO ZDARMA.

TĚŠÍME SE NA VÁS!

Občan na prvním místě... a z čeho to poznáme tak jistě?

Na stránkách zpravodaje si můžeme, mimo jiného, přečíst názory zastupitelů, kteří byli zvoleni za v obci nově vzniklé uskupení – Občanské fórum Beskydy, tedy pánů Švrčka a Uhra.

Jistě jsou v textu vysloveny názory a teze, se kterými, myslím si a jsem přesvědčena, souzní i všichni ostatní členové zastupitelstva, tedy že „Občan je na prvním místě“. To si myslím, že vnímáme všichni stejně a že na tomto se shodneme. Každý už pak ale můžeme rozdílným způsobem vyvíjet úsilí a snahu, jak toho OBČANA na pomyslnou první příčku hodnotového systému v rámci komunální politiky dosadit. A to právě tak, aby nejen zastupitelům, ale hlavně právě tomu slovně zmítanému OBČANOVÍ bylo zřejmé, že to není jen další prázdná fráze, jak také zaznívá v již zmíněném textu s názory zastupitelů. Protože jsem nejen zastupitelka, ale také občan této obce, tak si dovoluji vyslovit svůj názor.

Já osobně z pohledu občana vnímám jako ve výsledku důležitý ukazatel konkrétní čin, jednání, dlouhodobé, cílevědomé a koncepční směřování ke stanovenému cíli. Plamenné diskuse a zaštitování se sice líbivými, leč konkrétně nic neřešícími výroky, nás nutně nemusí vždy vést k žádoucímu výsledku.

V rozmrzelosti a lítostivém textu pánů zastupitelů nad nezařazením podnětů pana zastupitele Švrčka k rozšíření programu již proběhlého zastupitelstva se ale mísí současně několik různorodých problémů, které skutečně nelze spojovat do jedné souvislosti. Jedna věc je možnost zastupitelů podat jakýkoliv návrh na zařazení do programu – a druhá věc je participace občanů na věcech veřejných a ještě zcela jiná věc je účast veřejnosti na zasedání. To je věcí každého člověka, zda se chce či nechce schůze účastnit.

Ale již nyní k samotné konkrétní situaci, aby se i tento text nehemžil také jen frázemi a politologickou komparací politiky komunální a parlamentní. I když jsem aktuálně ve funkci již páté volební období, musím poctivě uznat, že člověk skutečně není stroj. Jsme navíc tvory chybnými, zapomínajícími a omylnými. Vždy je se co učit nebo se v něčem zdokonalit nebo něco nového zjistit, poznat, poučit se. Pohledem právě té delší praxe mohu posoudit, jak se vyvíjí a posouvají všechny aspekty života, nejen toho komunálního, ale ve všech oblastech. Také asi vnímáte, vážení spoluobčané, že to, co bylo kdysi nadměru dostačující a uspokojivé, je již dnes málo a systém, veřejnost, legislativa, vlastně vše, co nás obklopuje, žádá větší profesionalitu a klade na člověka větší a větší nároky.

I proto nebo právě proto jsem se ještě opětovně dotazovala na příslušný odbor ministerstva vnitra, jak je to s návrhy členů zastupitelstva k rozšíření programu plánovaného zasedání zastupitelstva obce. (Tato problematika je pro naše místní poměry upravena v Jednacím řádu zastupitelstva obce, zastupitelé jej mají k dispozici.) Přípravu na zasedání

zastupitelstva obce organizuje starosta spolu s místostarostou, program zasedání vzniká dle aktuální potřeby projednání, program jako i termín konání jednotlivých zasedání je navržen a schválen radou obce. Následně pak společně se starostou, případně dotčenými pracovníky obce, připravujeme podklady pro jednotlivé záležitosti tak, aby je členové zastupitelstva měli k dispozici pro nastudování v dostatečném předstihu dle termínů schválených jednacím řádem. O návrhu člena zastupitelstva obce na rozšíření programu o další body se hlasuje na zasedání, resp. rozhodují o tom zastupitelé. To se stalo i v tomto případě, kdy pan Švrček rozšíření programu navrhl, leč jeho návrh nebyl schválen, požadovaná problematika tak na jednání zasedání nebyla projednávána. Nicméně pokud už budu přece jen plně konkrétní, panem Švrčkem byl podán návrh na projednání, cituji: 1) Zklidnění dopravy v obci; 2) Postup obce v nejbližších letech s nemovitostí čp. 246.

ROZHODOVAT MUSÍME PODLE ZÁKONŮ

Návrhy pana Švrčka jsem porovnávala s metodickým pokynem Ministerstva vnitra, ze kterého cituji: „*Návrhy na projednání v zastupitelstvu se podávají v písemné formě elektronicky, případně v listinné podobě tak, aby byly městskému – obecnímu úřadu doručeny nejpozději 10 dnů před zasedáním zastupitelstva, na kterém mají být projednány. O zařazení návrhů rozhodne zastupitelstvo v úvodu příslušného zasedání. Návrhy na projednání v zastupitelstvu musí obsahovat stručnou důvodovou zprávu, konkrétní návrh usnesení a rámcovou informaci o povaze předkládané problematiky, na jejímž základě lze dospět ke konkrétnímu rozhodnutí zastupitele při jeho hlasování o návrhu příslušného usnesení.*“

Bohužel výše citované podklady jsem já osobně v textu o zařazení do programu nenalezla, a i kdyby zastupitelstvo rozšíření programu o tyto navržené body schválilo, nevím, o čem konkrétně by se v dané situaci mělo rozhodovat – hlasovat, neboť podnět neobsahoval konkrétní návrh, o čem vlastně by zastupitelstvo mělo rozhodnout. Z mého pohledu se jedná spíše o tematiku k diskusi, kterou lze otevřít tzv. v bodě různé. Nemá-li záležitost konkrétní návrh k řešení, může být snadno tento dobrý úmysl na zklidnění dopravy v obci považován spíše za populistickou frázi, která by spíše patřila k formě hlásání volebních hesel o kročení dopravy v obci. Každý, kdo administroval a realizoval veřejně prospěšnou stavbu či něco obdobného, ví, že se jedná o dlouhodobý koncepční proces, zahrnující spoustu procesních úkonů a vyřizování od majetkoprávních záležitostí, projekčních činností apod., a to vše za dodržení

REAKCE NA ZAVÁDĚJÍCÍ INFORMACE ZASTUPITELŮ

legislativních předpisů a nařízení z mnoha oblastí. Již jen okrajově zmíním, že úsekové měření v obci Bílá je snad možná i účinné, nicméně určitě ho nelze nazvat jako levné řešení. Jen pořizovací náklady dosáhly částky 2 mil. korun, a to nepočítáme náklady na provoz. Jinými slovy, obec Bílá zaplatila 2 miliony, ale výnosy z pokut se staly příjmem rozpočtu města Frýdlant nad Ostravicí, což je úřad s rozšířenou působností. Navíc na jednání mikroregionu Frýdlantsko-Beskydy z kraje roku zaznělo, že se Frýdlant nad Ostravicí nepodílí ani na provozních nákladech tohoto systému. Předpokládám však, že se občané Bílé již určitě podíleli na zvyšování příjmu radnice Frýdlantu nad Ostravicí.

DOPRAVA JE DLOUHODOBOU PRIORITOU, LETOS BUDOU NOVÉ PŘECHODY

Obec však postupuje kontinuálně a určitě je a bude doprava v centru obce řešena. Na zasedání rady obce dne 24. 4. 2023 byl schválen vítěz veřejné zakázky na akci „Přechody pro chodce v obci Čeladná a zvýšení bezpečnosti pěších v lokalitě Čeladná u ČSPH“. Myslím si, že to je právě jeden z konkrétních kroků pro naplnění hesla – OBČAN na prvním místě.

Stavění májky, a v tom se určitě shodneme, je pěkný počín pro společenskou událost a věřím, že to i krásná akce bude. Pokud nám k tomu bude přát počasí a s sebou si vezmeme dobrou náladu v kombinaci s uměním se potěšit společně s dalšími účastníky akce, je úspěch zaručen!

Závěrem jen dodám, že je možná škoda, že se noví členové našeho zastupitelstva sami tak striktně vymezují ze skupiny zastupitelstva, když cituji z jejich textu: „Zastupitelé vyjma nás umí tahat za jeden provaz.“ Myslím si, že v době, kdy se společnost štěpí a rozděluje na různé zájmové a názorové skupiny, je spíše ku prospěchu věci, že zastupitelé umí táhnout za jeden provaz. Jsem za to ráda, protože z praxe už mám mnohokrát ověřeno, že ve shodě se najde snadněji řešení než ve sváru. A protože vím, že v zastupitelstvu máme slušné a rozumné lidi, nesdílím ani obavy vyslovené v textu: „pro koho táhnou“. Já jsem přesvědčena, že pro naši obec a pro její obyvatele.

A to vím, že je ten jediný správný směr.

Věra Golová
místostarostka

Obec Čeladná přistupuje k rekonstrukci veřejného osvětlení. To je vzhledem k cenám elektrické energie a stáří stávajícího osvětlení pochopitelné. Co je pro mně nepochopitelné je „úžasná“ změna ceny.

V rozpočtu obce Čeladná pro rok 2023, který byl Radou obce schválen 25. 11. 2022, je uvedena částka 1,753 mil. Kč. Za necelé čtyři měsíce, 23. 3. 2023 schválila tatáž Rada úpravu rozpočtu, v níž je na rekonstrukci veřejného osvětlení opravena částka na 8,3 mil. Kč, tedy 4,7 krát více, než bylo původně v plánu. Nikdo z běžných občanů Čeladné neví, čím je to způsobeno, a nikdo z vedení obce to občanům nevysvětlil.

Navíc si obec půjčuje na tuto akci další peníze, a to celých 8,3 mil. Kč. Takže k dluhu za hotel, který byl k Novému roku ve výši téměř 64 milionů Kč, přibývá dalších 8,3 milionu.

Půjčování peněz není zadarmo, v roce 2022 zaplatila obec na úrocích 1,331 mil. Kč a letos to bude tím pádem ještě více.

Přitom měla obec k 1. 1. 2023 na účtech téměř 31 milionů Kč! Proč musí mít obec v rezervě přes 30 milionů a proč všichni zastupitelé souhlasí s dalším zadlužováním?

Asi proto, že občané zvolili správné a zodpovědné zastupitele.

Jiří Finger, Čeladná

Moje hodnocení hotelu YURA

Na hotelu YURA jsem již poněkoličká. Proč? Jsem zde spokojená. Procestovala jsem cizí státy a v mém věku si můžu dovolit bilancovat. Na hotelu YURA mají opravdu profesionální přístup, od recepcie a vedení až po čistu a jídlo. Vždyť to říkal už Hippokratés: Nechť je jídlo tvým lékem a a tvůj lék nechť je tvým jídlem.

Hotelové procedury jsou na úrovni. Terapeutický zážitek – prodej různých produktů – výzdoba – super péče o klienta. Ticho léčí a klid tady je. Čistý vzduch, procházky lesem. Pro mě je zde únik z hektického světa.

Jarmila Müllerová, Havířov

Úžasná změna ceny?

Ne, jen hloupé kopnutí do radních

Takovéto otázky či chceme-li „objevy“ občana Fingera by byly určitě zodpovězeny na veřejném zasedání. Lepší je však si opět kopnout do radních, jako v letech uplynulých. Protože rada nikdy nic neskrývala, dovolím si malou reakci.

O OBECNÍM ROZPOČTU

Není pravdou, že by rada 25. 11. 2022 schválila rozpočet. Rada rozpočet projednala a doporučila schválit obecnímu zastupitelstvu.

Je pravdou, že rada projednala a předložila ke schválení obecnímu zastupitelstvu rozpočet, v němž byla uvedena v kapitálových výdajích, konkrétně v položce rekonstrukce soustavy veřejného osvětlení, částka 1,753 milionu korun. Nicméně do rozpočtu jdou pouze částky, které jsou ke dni sestavování známy. I když obec měla sestavený základní položkový rozpočet, nebyla ještě vyhlášena soutěž na dodavatele této akce, proto jsme začlenili do návrhu rozpočtu pouze náklady na přípravné práce, projekty a studie (pasporty, certifikace měření osvětlení, energetický audit a další související náklady). Soutěž na zhotovitele prací byla ukončena v dubnu letošního roku a do konce dubna bude také podepsána smlouva s dodavatelem. Uvedené změny, tj. schválení úvěru zastupitelstvem obce i nasmlouvaná cena za realizaci díla, byla do rozpočtu zapojena formou rozpočtových opatření.

Každý běžný občan si určitě ve zpravodaji přečetl, že v rámci akce „Obnova VO v obci Čeladná“ dojde k natažení více než 19 km kabelů, bude vyměněno cca 478 svítidel a 8 rozvaděčů, a koneckonců tam zaznělo i jméno dodavatele, který tuto zakázku bude realizovat.

Že půjčování peněz není zadarmo, není objevení Ameriky, ale věcí všeobecně známou. Není určitě problém radních, že se to nedostalo k těm „správným“ uším, zvláště, když ještě v loňském roce měly tyto uši dojemné obavy, že obec si nebude moci půjčit.

Nešlo tedy ze strany rady obce o jízlivost, že si na tuto akci půjčila a nepoužila prostředky, které má na svých účtech, ty se určitě neztratí. Využili jsme výhodnou nabídku Komerční banky, která na tuto akci poskytla investiční úvěr 8,3 milionů korun, při pevné úrokové sazbě 5,6 % po celé období, tedy 77 splátek.

KUPECKÉ POČTY

Dále stačí jednoduché kupecké počty. Zakázku jsme vysoutěžili za 6,933 milionu korun bez DPH. Když od ní odečteme dotaci ve výši 2,700 mil. Kč (která může být použita k jednorázové úhradě úvěru) a očekávané roční úspory ve výši 495 000 korun (při úspoře 30 %, budeme-li vycházet z nákladů na veřejné osvětlení za rok 2022, které činily 1,653 mil. Kč), je rozhodnutí zastupitelstva zvolit financování této akce úvěrem při rovnoměrném měsíčním splácení, kdy jeho část pokryjeme z úspor, správné. Samozřejmě je daleko rozumnější, než jednorázově zatížit rozpočet částkou 8,3 mil. Kč. Ty mohou být použity minimálně pro další rozvoj nebo provoz naší základní školy a předškolních zařízení. Dlužno dodat, že jde o efektivně vynaložené investice, které se vrátí do 9 let, sníží se poruchovost, zlepšíme světelnou pohodu v obci a můžeme přesněji zacílit osvětlení.

Jakékoli jízlivé poznámky, jak naši občané loni na podzim zvolili, jdou mimo mísu. Je to fňukání malého dítěte, které si nemůže hrát na schovávanou. Důvod je nasnadě – nikdo by jej totiž nehledal.

Občany doporučuji neobtěžovat jízlivostmi o volbách. Dostatečně jasně ukázali, že mají svůj rozum, který také společně se svým volebním právem u volebních urnách umí správně použít. Koneckonců v loňských komunálních volbách to takřka jednomyslně ukázali, když dali jednoznačně najevo, koho určitě hledat nechťejí.

Pavol Lukša

Jeden ze tří typů svítidel pro Čeladnou.
Zdroj: ČEZ Energetické služby

Ze života čeladenské knihovny

OTUŽOVÁNÍ NA BESEDĚ I V PRAXI

V březnu jsme pořádali přednášku o otužování, na kterou se přišli podívat nejen ti, kteří už se otužují, ale také ti, kteří si s touto myšlenkou zatím jenom pohrávali. Ota Zemek a Pavla Pavelková, naši hlavní hosté, velice zajímavě a hlavně poutavě mluvili o svých dosavadních zkušenostech se skupinou Otužilci Frýdek-Místek. Tak se stalo, že po skončení přednášky se dokonce 3 návštěvníci přihlásili, hned druhý den se k této skupině otužilců přidali a poprvé si vyzkoušeli, jak v praxi vypadá metoda posilování imunitního systému.

Beseda „s otužilci“ Otou Zemkem a Pavlou Pavelkovou

ČTENÍ PRO RODIČE S DĚTMI

První týden v dubnu proběhlo další společné čtení pro rodiče s dětmi. Podvečer se nesl v duchu i vůni bylinek, protože tentokrát byla pozvána Eva Huňková, autorka knihy Z CHALOUPKY ZA TRNKOVÝM KEŘEM. Paní Huňková všechny seznámila s tím, jak její kniha o bylinkách vznikala a také přečetla několik ukázek z této publikace. Poté už čekal na děti malý kvíz, který připravila čeladenská knihovna.

Eva Huňková v čeladenské knihovně

V KVĚTNU DO JORDÁNSKA

V pátek 12. května v 17 hodin jste všichni zváni na cestopisnou přednášku Petra Kaděry JORDÁNSKO.

Jaké to je, dát si večeři s Beduíny na poušti, kde se točily i Hvězdné války? Nebo se vykoupat na nejnižší položeném dostupném místě světa, v Mrtvém moři?

Na přednášce navštívíme i antické památky v hlavním městě Ammánu a severním Džeraši. Nakonec se dozvíte i to, jak se v Jordánsku jezdí a jak vypadá policejní pokutový bloček!

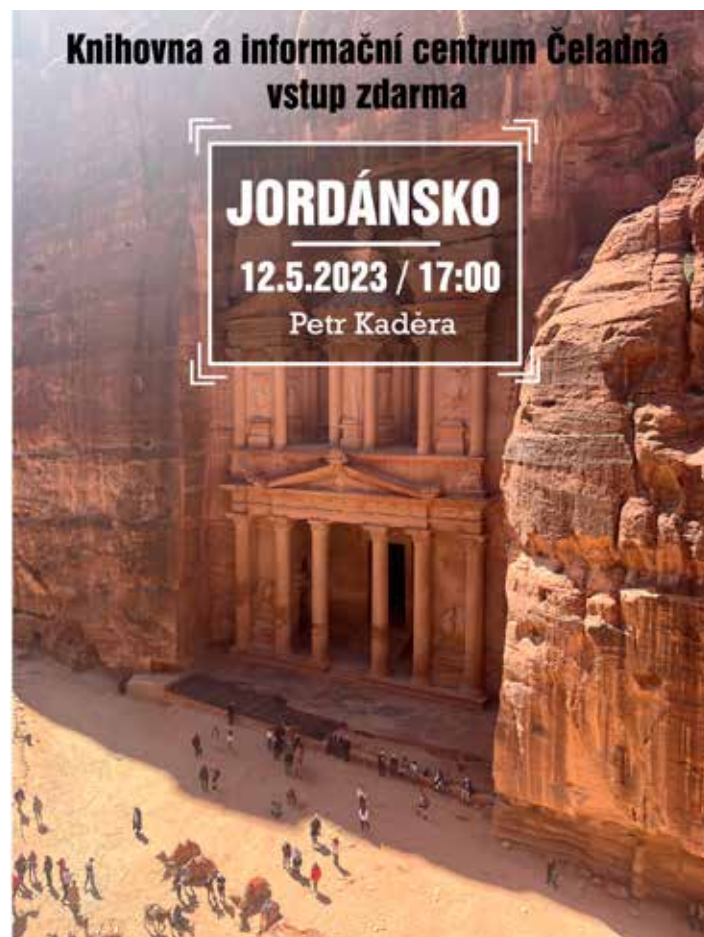
PŘIJĎTE SE ZAMOTAT

Jak se malují „motanice“?

Pro rodiče s dětmi připravujeme v květnu další pokračování našich společných setkání. Zaměříme se na tvoření a vyzkoušíme si malování tzv. motanic. Podrobnější informace k akci budou v knihovně.

Dana Kosňovská

Vítání Velikonoc u Památníku Josefa Kaluse

Chlapci a chlapi si mohli pořádit parádní výbavu

Tvořiví a kreativní návštěvníci našli cestu ke stánku školní družiny

Kdo měl zájem, mohl si trochu té jarní atmosféry odnést domů

Ta nejkrásnější vajíčka malují holky z Horní Čeladné

Dámy z kulturní komise měly plné ruce práce

Malí účastníci trémou rozhodně netrpěli

Přivítat jaro přišli také kluci a holky z dětského domova

Svým zpěvem okouzlili návštěvníky zpěváci z farní scholy

Holky z MŠ Krteček se učily zpívat a tančit od samotné včelky Máji

Veselý Tanec včelích medvídků v podání dětí z tanečního kroužku při MŠ Čeladenská beruška

Nechybělo tradiční vystoupení pěveckého sboru ze ZŠ Čeladná

K poslechu i k tanci zahrála cimbalová muzika Lipka Ostrava

Výstava Jana Satiny a Heleny Hanselové Satinové v Památníku Josefa Kaluse: Vernisáž Jana Satiny a jeho dcery Heleny v režii humoru

I další vernisáž v galerii Památníku Josefa Kaluse všechny přítomné nadchla a díky vypravěčskému talentu Jana Satiny taky pobavila. Zahájení výstavy, na které kromě „Janka“ představila svá díla i jeho dcera Helena Hanselová Satinová, si přišla užít zhruba padesátka hostů.

„Vernisáž probíhala v uvolněném a velmi přátelském duchu. Kromě občanů Čeladné nás poctilo svou účastí i několik umělců, například fotografka a básnička Olga Szymanská, sochař Antonín Kačmařík, malířka Karla Stiborková nebo spisovatel a historik Petr Anderle,“ popisuje správce PJK Milan Moravec.

Po oficiálním úvodu atmosféra gradovala zejména díky Janu Satinovi, který dostal své pověsti skvělého vypravěče a baviče. A postupně se k němu přidávali se svými historkami z regionu i další, takže vernisáž byla tentokrát delší než obvykle.

red

Jan Satina je zvědavý, co se bude dít, a nahlíží do scénáře Milanu Moravcovi. Vlevo „Jankova“ dcera Helena.

Prvním bodem scénáře byl slavnostní úvod a přestřižení pásky, které obstaral starosta Pavol Lukša

A pak už přišla na řadu prohlídka galerie. Obrazy byly úchvatné...

...a bylo jich tolik, že se tentokrát vystavovalo i v občerstvovací místnosti.

Janko Satina vystavil i své pověstné dřevorezby

Svou účastí nás poctilo také několik vzácných hostů, například fotografka a básnička Olga Szymanská (vlevo) nebo sochař Antonín Kačmařík (druhý zprava)

Červnová výstava

PAMÁTNÍK JOSEFA KALUSE

VÝSTAVA TVORBY

Mgr. Karly Stiborkové

VÝSTAVA PROBĚHNE V MĚSÍCI ČERVNU
ZAHÁJENA BUDE VERNISÁŽÍ

03.06.2023

15:00 HOD

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Z Frenštátu do Čeladné

V červnu vystaví v galerii PJK svá díla Karla Stiborková, rodačka z Frýdku-Místku, která žije ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Vystudovala Pedagogickou fakultu v Ostravě a také výtvarnou tvorbu na Ostravské univerzitě. Mnoho let ředitelovala v Základní umělecké škole ve Frýdlantu nad Ostravicí. A od roku 1995 pilně vystavuje.

„Od té doby jsem se prezentovala na 111 výstavách v Česku i v zahraničí. Zúčastnila jsem se 14 zahraničních plenérů. Jsem členem několika uměleckých seskupení (z USA, Anglie, Německa, Itálie, Polska, Francie, Číny a Japonska), která představují díla svých členů na Facebooku,“ popisuje své umělecké aktivity malířka.

K hlavním technikám, které používá, patří akryl, akvarel, enkaustika a pastel. „Maluji

především abstraktní obrazy, inspirací jsou pro mne přírodní motivy nebo motivy vesmíru,“ dodává Karla Stiborková.

Pro skutečné znalce umění nabízíme hodnocení jednoho ze zahraničních recenzentů:

Karla Stiborková ve své umělecké tvorbě ukazuje skutečnou interakci pohybu s osobní technikou.

Intenzivní barevnost kombinuje s jemnými barvami, které rozjasňují celé dílo. Zdůrazňují intenzivní vášeň, která identifikuje potřebu převrátit tahy v různých dimenzích. Má vlastní techniku, styl a spoustu nápadů. Její dílo je opravdu sugestivní a emocionální.

red

STÁLÉ EXPOZICE
Historie obce
Jak jsme žili
Partyzánský odboj

GALERIE
Sezónní výstavy

OTEVÍRACÍ DOBA

Duben–červen	út–ne	9:00–15:00
Červenec a srpen	út–ne	9:00–16:00
Září–listopad	út–ne	9:00–15:00

VSTUPNÉ
Dospělí 50 Kč Děti 20 Kč

FB: Památník Josefa Kaluse

Květnová výstava

Zátiší krajiny
MONA

Retrospektivní samostatná výstava výtvarnice a rodačky z Čeladné Moniky Otáhalové, mapující poslední léta tvůrčí práce. Vystavuje od r.2019 a má na kontě několik společných výstav. Její obrazy a ilustrace jsou součástí mnohých soukromých sbírek. Vydala několik limitovaných edicí autorských interaktivních kalendářů.

Výstava obrazů se bude konat v prostorách galerie památníku J. Kaluse v Čeladné od 2.května 2023. Výstava bude zahájena vernisáží 7.května v 15:00hodin.

Malíř, řezbář, hudebník, lyžař a milovník Lysé hory Jan Satina: Ještě nikdy tak nebylo, aby jaksi nebylo. Vždycky jaksi je

Na chvíli, až se setkám s Janem Satinou, jsem se těšil už opravdu dlouho. Četl jsem několik jeho rozhovorů se spoustou historek a zážitků a s každým rostla má touha, abych ten další udělal já. Příležitost se naskytla ve chvíli, kdy se „Jankovy“ cesty konečně protly s Čeladnou díky jeho výstavě v Památníku Josefa Kaluse. A tak jsem zkusil připravit rozhovor úplně jiný než všechny, které dosud poskytl. Je v něm méně umění, výstav a pikantních zážitků, ale snad více obyčejného života. Protože 82 let, které v Beskydech prožil, stojí za zaznamenání.

Za pár dní budete mít 82 let. Jak se cítíte?
Dobře, ja si nestěžuju. Mam se vyborně. Kdyby tak bylo furt, sem úplně spokojeny.

Když s vámi vyšly rozhovory k osmdesátým narozeninám, měl jste problém s kyčlí a kolenem.

Kyčel mam operovanu, ta už je dobra, koleno tež, ale ty kotníky. Na leve noze necitim prsty, ta noha mi tak planda. Mam ortopedicke buty, tak to stahnu a chodim.

A co v zimě? Cesta k vám od řeky, to je pořádný krpál.

Kdysi sem vzal lopatu a vylopatoval snih až úplně dolu. Teď už mi to oře, jenomže on mi to přeoře a neposype, takže je kumšt zejít dolu. To je po ledě – po řiti a všelijak, jak se da. Mám take drapky, tak idu, ale roba mi to už nechce dovolit. Pravi: maš tu kyčel, nahodu spadněš... Ja bych šel aji lyžovat.

DRUHÁ VÝSTAVA V ČELADNÉ

Na výstavu do Čeladné jste ale pěšky dolů nemusel, přijelo pro vás auto.

Přijela pro mě dcera Helenka, byla to naša společna vystava. Škoda, že tu není.

Vystavujete spolu často?

To byla první společna vystava s dceru. A ja sem rad, byl to dobry pocit. A včil nás pozvali kajsik na Slovensko, zase oba. Tož to bude fajn.

Máte radost, že zdědila váš talent?

Mam dvě dcery a obě mi robi radost. Helenka je nadana jak hrom, pochytila po mně aji zpivani. Zpiva kajsi v Ostrave ve sboru, a hraje na fletnu, kytaru a paru roku zpatky se chytla malovaňa. Tak jedeme do kupy a to je dobre. Ma tu lidovu konzervatoř a tak jede, jede dobře, mi se to libi. Ivetka zas zpiva a tancuje s cimbalovou muzikou.

Ivetka robi ve Frydlantě na narodnim vyboru, ale co ona tam robi? Nemužu si vzpomnět... musim si dať pulku!

Jak jste s výstavou v Čeladné spokojený?

V Pamatniku Kaluse sem už kdysi vystavu měl, to bylo úplně jinačí. Měli sme to v takych obyčejnych izbach, a včil to tam je moc pěkně zrobene. Kdyby bylo tych panelu eště vic, tak bych tam měl eště co dať.

Takže jste musel vybírat.

Podle čeho se rozhodujete, jaká díla na výstavu vyberete?

Ja sem tam měl dřive řezby, ty mam po každé jine, tak sem dal zas jiné. A obrazy? Žadne drama. Řekli sme si, dame tam to a to, trochu sem si poměřil, kolik jich tam vleze, dcera tež. Musite napisat aji o Helence, bo ona by byla smutna.

Jste velký znalec Beskyd. Máte nějaké zážitky i z Čeladné?

V Čeladne to moc něznam. Mam tam sestru, zrovna včera sme tam byli, bo slavila 85 roku. A měl sem tam někake kamarady, ale ti už umřeli. Byl u mně aj ten vaš spisovatel Peter Anderle a vykladali sme si, aby měl vzpomínky do tych knížek, jak to tu chodilo. Ale spiš tihnu směrem na Bumbalku až po Solaň, a hlavně Lysa. To je moje hora.

O BĚHÁNÍ NA LYSOU

Dnes je Lysá hora v módě, chodí na ni davy turistů. Někteří i běhají...

Ja sem začal chodit na Lysu jako kluk se strykiem. To dycky byla vyprava – tyden sme se vypravovali a pak šli špacyrem. A jak sem měl štrnact nebo patnact roku, tak už sem tam lital sam. A pak cely život. Ale ne tak jako dneska, jak tam ti běžci funi nahoru, maju klapky na očach a ani nevi, či sviti

slunko nebo ne. Ja sem si tež raz za měsíc udělal prověrku fyzicky, ale jinak sem tam chodil do přírody – podivat se, jak ptaci zpivaju... Chodil sem aji dva razy za den – rano hned z pole, v pul osme už sem byl nahoře, a potom eště večer, třeba až po kině. Prši neprši, to nevadi. A přišel sem navrch do nejlepšího, tam byla taka sranda. Eště v tej starej Bezručce. Tam bylo rodeo.

Co vás tam tak táhlo?

To tam bylo take faajne. Vždycky tam byla partyja – dali sme kytary na břuch a do rana zpivali. Složili sme uhli nebo koks, naškrabali kobzale a všecko bylo zadarmo.

Vaše historky z Lysé jsou známé, méně už se toho ví o vašem životě. Máte nějaké vzpomínky na válku? Když skončila, byly vám čtyři.

Vzpomínám, pravda. Od třech roku už pamatuju všecko. Jak je ten barak vedle, co je ta stodola, tak tam měli Rusi ustajene koně. Sem tam se trochu vyspali a zase šli dal. Ale raz tu byli celu noc. Rano přišel jejich oficir, měl taku čapku, to vidim jak dněska. Vzal mě na ruky a pěstoval mě na tych rukach. A pujčil mi tu svoju čapku.

Neudělali vám nic?

Mamka s taťku měli na guře zabite prasa. No a oni to vycitili, že to tak vonělo – asi tam bylo uzene – a tak hned: Davaj! Tak musela dať uzene, jelita – pul prasata zjedli. Ale na oplatku nam zastřelili zajica.

Měl jste za války někdy strach?

Ja sem měl strašny strach z letadel. Jak sem viděl letadlo, utikal sem dolu počurany strachem: Maminko, ero leti, ero leti! Vzpominam, jak jednou vyletělo zpoza Ondřejníka, myslim to byl dvojplošník. A hořelo. Zdalo se mi, jako kdyby pilot po tym ohňu mlatil kabatem nebo něčim

Idylka s manželkou Helenkou

a letadlo se točilo do kola kajsik na Malenovice. Ani nevím, jak to skončilo.

PRVNÍ SETKÁNÍ S PARMOU

Po válce vás čekala škola.

Od první třídy do třetí nebo do čtvrté mě učil Leopold Parma. To byl řidici školy a přitom byl malíř. A chodil malovat tu ponad našu chalupu, libil se mu Ondřejník, zapad slunka. Jednou mi mamka řekla: nasbirej slivky a doněs mu to tam. Tak sem zebrał do sačka slivek a šel. A on mi pravil: Sedni synečku, sedni. Dival sem se, jak maluje – to bylo take fajne, libilo se mi to. Tak sem začal malovat aji ja, po jak čím. A jemu se to libilo.

Ve škole jste ho prý ale neměl rád.

Neměl. On byl přísný jak hrom, už vzhledově. Jak sem přišel do první třídy, měli sme tam tabuli a na ni take linky. A on pravil: Budeme se učit malovat pětky. A maloval pětku, celu řadu pětěk, a my sme je měli malovat do sešita. Nas bylo ve škole moc tak v naši třídě byli aj třetáci, a u mě posadili nějakého Jana Pospíšila. To byl vymasta jako hrom... Ja sem ty pětky krásně maloval a on pravi: To nesmiš tak, to se piše inač! To musiš take kudrlinky. Poslech sem ho a namaloval celu řadu pětěk s kudrlinkami. A on se jenom uculoval... Včil šel Parma, od lavici ku lavici. „Ano Mařenko, máš to pěk-

né. No vidíš Pepičku, jak to umíš.“ Všeckim to pochvalil, až přišel ku mně. Stal a nic nemluvil. A ja hlavu skloněnu a bylo mi jasne: Je zle, cosi se děje. „Jeniku Jeniku, po škole se budeme učit malovat pětky.“ To bylo naše první seznameni.

Jak na školní léta vzpomínáte?

Ve škole byly zažitky, ale šikana nebyla žádná. My sme se pobili jako kluci pomalu každý deň. Honili sme se po stromach a štenkrovali, kdo vyleze nejvyš na elektricky slup – v tym sem byl jednička, to sem uměl. Pobili sme se a zas bylo dobře, nikomu nic nevadilo.

A co učení, jak vám šlo?

Měl sem rád zeměpis, kere město je kaj. Měl sem rad malování, tělocvik, aji ta biologie byla dobra. Ale matiku a chemiu sem doslova nenavídel. Nejradši sem měl zeměpis, kde je kere mesto, jak se kde žije

O ČÍNSKÝCH KONZERVÁCH A DUNIHLAVU

Poznal jste někdy cizinu i osobně?

Jasne! Byl sem Evropě v jedenacti statch, vyšel sem si do tři čtvrtě Matterhornu, pochodil sem si po Alpach. A libilo se mi tam, strašně. Kde sem se podíval, tam bylo všude super. Ale ja sem zatíženy na ty naše Beskydy, tu je tež moc dobře.

Beskydy jste prohodil křížem krážem.

Jak byla sobota, vzali sme s kamaradama kytaru, kupili konzervy – take ty čínske vepřove, co zavoněly, jak je člověk otevřel. A k tomu chleba a vino – sedm korun stolo jabkove, devět korun třešňove a jedenact korun ribizove. Dunihlavy sme temu pravili. Hlavne že bylo... Kytaru do ruksaka a šli sme. Nic vic. Spali sme, jak se dalo, a užívali života.

Vraťme se ještě zpátky do vašeho dětství.

Co jste dělal po škole? Hrál se tehdy v Beskydech fotbal?

Fotbal mě nikdy nezajímal. Když byl ve škole fotbal, postavili mě do beku. „Budeš v beku.“ Nechtěl sem robiť hlupeho, tak dobře. Začalo se hrát – a co mam včil robiť? Tak mě tam drbali. A potom se balon zakutalal přes tu čaru. „Tak bek, ber ten balon!“ Tak sem ho vzal a nevěděl, komu ho mam hodit. A hodil sem ho našemu nepříteli. Chtěli mě zabit... Potym už mě nestavjali. No a ja dodněska nevím, co ten bek je. Já fotbalu nerozumim vubec. Akorat vim, že musiš kopat do balona.

Ale já vím, že jste byl velký sportovec.

Ja sem byl dycky přes lyže. Turistika a lyže, to bylo moje. Jak skončili prazdniny, už sem se modlil, ať pada sníh. Mame tu super kopec nad chalupou. S klukama sme si to zešlapali, narubali liskove tyčky, nastavjali do slalomu a jezdili až do řmi.

Kde jste sehnal lyže?

Měli jsme doma take Jasenky, dřevjane. Ale vazani bylo take kožene, ne jak dneska, nohy mi v tom klajdali. A strašně mě ozabali. Tak sem na tu lyžu přibil tatuv but a do toho buta sem se obul ja. A už mně neozabalo a noha mi držela, bo to bylo přibite.

Nakonec z vás byl velký lyžař, dokonce jste závodil.

To bylo po vojně. Narukoval sem do Prostějova, tam sem sloužil cele dva roky jako parašutista a radista. A po vojně sem se dal na skoky na lyžach. Ale jak sem se oženil, manželka pravila: Ne! Chodil sem domu – ucho natrhnete, koleno naruby, nohu za uchem. Jak mi tak budeš domu chodit, ja budu v hruze. Tak sem s tym řiznul a chopil sem se sjezdářiny. Chodil sem trenovat na Lysu, tam byla fajna sjezdovka, příkra. Neupravena, že lyžaře ani nebylo vidět: Hlava – nic, hlava – nic, bo tam byly take žumpy. Ne jak dneska, jak to je vyhoblovane. To poradim lyžovat po tmě, při měsíčku.

OLEJOVKY OD JEŽÍŠKA**A pak jste začal malovat.**

Když jsem přišel z vojny a oženil se, tak mi manželka kupila na Ježiška olejove barvy. A od te doby sem začal malovat.

A vaše osudy se zase protnuly s bývalým učitelem Leopoldem Parmou, který už byl v té době známý malíř.

Parma často chodil na Myto na obědy nebo do Freuda na večeři. Raz sme se potkali na mostě: „Janko, pod' sem. Ty pry maluješ.“ A ať mu doněsu ukázat, co sem už namaloval. Tak sem za nim šel, ukázal mu to a on pokyval: „Je to dobre. Ale to bys neměl, totu bys měl zrobit' jinak, tu maš chybu...“ A začal mě učit. Pak sme spolu aji chodili do Freuda, dali sme si pivo a debatovali o umění a malovani.

Takže je to tak, že malířem jste se stal díky Parmovi.

Potom sem aji chodil po galeriich – byl sem v Louvru, v dražňanskej galerii, v Praze – kde se dalo. Jezdil sem po zamkach, kde maju

obrazy, kupil sem si knížky a studoval. Do dněska se učim. Ale na začatku byl Parma – dal mi taky žďuchaněc a mně se to zalíbilo.

Díky tomu, že jste vlastně samouk, je váš styl hodně specifický.

Ja maluju tak, jak to je. Všude v televizi slyšit: Chraňte přírodu. Aji radio je toho plne a noviny. A ja chráním přírodu tym způsobem, že ju nechcu okrast. Maluju to tak, jak to je. Maluju lidi, take všelijake – stare, krabate... Ja sem taky a jinači už asi nebudu.

PŘES PŮL ŽIVOTA NA PILE**Jste známý i svými dřevorezbami.**

Se dřevem jste se naučil pracovat na pile, to ví každý, kdo se o vaše dílo zajímá.

Ale o samotné práci na pile moc nemluvíte. Asi proto, že to byla pro vaši uměleckou duši nudná práce?

Nudna? Vubec, to bylo pestre! Tam se furt cosi dělo. Jak nam sedlaci vozili z lesa kulatinu, to vonělo.. Srandy se tam robili, kamaradi byli.

Jak jste se vlastně k práci na pile dostal?

Jak sem ve štrnacti letech vyšel školu, mamka měla bidu. Taťka umřel, když mi bylo deset, a ona měla dvě stě korun po taťkovi duchod. To bylo jako dneska dva tisíce. Potem jí přidali a měla tři stě. Tak sem chtěl mamce pomoci a hned po škole sem šel robit na pilu, ani prázdniny sem neměl. A robil sem tam pět a čtyřicet let. A každý rok sem se zdokonaloval, zrobit sem si brusičku nástroju, učil sem se v zamečnické dílně, pak sem se učil na ramovce, co řeže desky. To každý neporadí. Robota s dřevem je umění, abyste to uřezal na milimetr.

Takže dobrá parta a zároveň těžká práce.

Raz mě to namotalo na hřidel a praštilo to se mnou dva razy o zem. Zůstal sem ležet nahý, bo mi to vzalo aj gatě dolu. Už sem viděl smrt před očima, ale měl sem štěstí.

CESTY Z LYSÉ PŘES LUKŠINEC**Pojďme k veselejším věcem. Zatím jsme nemluvili o hudbě – pořád hrajete na kytaru?**

Zahraju si eště. Operovali mi ty karpaly nebo škarpaly či jak se tomu muví, tak mi zmizly svaly, a furt necitím ty konce prstu, co nejvíc potřebuju. Tak hraju po paměti – vim, že kajsik tam ta struna je.

Dříve jste měl kapelu a dokonce jste si i skládal vlastní písničky. Vzpomínáte si ještě na nějakou?

Když sem chodil každý deň na Lysu, každý kamarád říkal: Pojď Janku, štrinknime si. Jeden, druhý, třetí, a to byla pulečka za pulečkou. A pak bylo jasné, že roba doma cosik citila: „Kde ty jsi vlastně byl, na Lysé nebo u Freuda?“ A druhý den sem šel zas na Lysu a zas byla partyja. Jak sem šel domu, vzal sem to na okolo přes Lukšinec, aby to ze mě trochu vyprchalo. Byl tam sedlak Moravec a zrovna se kopaly kobzale. Musim ještě říct, že tenkrát se tu v Beskydách objevili vlci. Ja sem si lehnul pod jalovec, sluničko fajně svítilo, že si chvilu zdřimnu a potom pujdu domu. A ty baby, co kopaly kobzale, po mně začli vřískat, co tam robit. A tam sem složil první písničku.

Janko Satina začíná zpívat:

Jak sem šol z Lyse domu přes Lukšinec, u Moravca sem si lehnul pod jalovec.

Co že jo tam polihuju,

stare baby z kobzolisika pokřikuju.

Kdybych jo tak na chvilku vlkem se stol

a ty baby z toho pola skokem přehnal.

Vjac razy by nevřiskaly

a mně z cesty zmoženého spať něchaly.

„S ludami sem sžity,

s robotu, s krajinu.

Tak sem prožil 82 roku,

a tak sem šťastny,

že sem na světě.“

Kolikrát jste vlastně vyšel na Lysou horu? Někteří lidé si to počítají.

Kolikrát sem byl nahoře? To se něda spočítat. Chodil sem tam jako domu. Mně nebařily hospody, ale Lysa. Lehnul sem si a dival se na Fatru, na Tatry.

Kdy jste tam byl naposledy?

Pěšky eště před tym kolenem, to už bude osm roku. Vyšel bych to dycky, ale dolu už bych s tymi kotnikami neporadil. Ty kotničky mě bola a na operaci už nejdu. Ale naposled jsem tam bylo loni na podzim. Ten Chvostek, co tam ma Zatópkovu chatu, tak mi dycky zavola, či chcu, a vezme mně tam autem a zase přiveze dolu.

„KERY SI STĚŽUJE, TAK MU EŠTĚ UBRAT“**Co děláte teď, když už se nemůžete toulat?**

Vstavam v pul pate nebo v pět, a v šest už sem plně poijzdny. Bud' v atelieru nebo kolem chalupy, robot mam dycky dost. Když je škaredě, tak maluju a vyřezavam. A každý večer si trochu zahraju na kytaru.

Jste pořád v pohybu. Díváte se na televizi?

Když ju manželka pusti, tak se mrknu, co by ne. Rad se podivam na zpravy, filmy ani tak moc ne. A mame radi tu Ulicu, to je naše. Ale musim říct bohužel, bo je to skoro droga. Tam je furt cosik a dycky si s robu pravime, jak tež to dopadne. Aji si zajdu do Ivanka, to je ta hospoda, co se teraz jmenuje U Řeky. Když se tam zejď partyja, tak si sedněme a povykladame. A když nic nerobim, tak si sednu na pole a divam se. Tu je fajně, ptaci zpivaju... No a večer si pohraju na kytaru, někdy aji do pulnoci. Sedim a hraju. Robka je trochu naštvana. Pravi: Tuž kurnik šopa, ty furt hraješ a ja neslyšim, co je v televizi.

Když sledujete zprávy, neříkáte si někdy, kam se náš svět řítí?

Ja něvim, co na to říct. Radši nic. Ale ja si nenařikam, jaksi se mame. Ja si nestěžuju na nic. Mama dycky pravila: Kery si stěžuje, tak eště mu ubrat. Pět a čtyřicet roku sem robil, tak penizky dame s robku do kupy, přijde partyja, povykladame, povzpominame. Co potřebuju vic? Pojest mam co, zahraju si,

aji si zajedu někde s dcerami, ony maju auto. A rodina mi robi radost. Vnuk studuje v Haagu urbanistiku, druhý ma Karlovu Univerzitu a vnučka je inženýrka.

Rodina je pro vás základ.

Rodina, to je přednost. My se s manželku snašame, sme spokojeni. Mame se všeci radi. Taťka mi umřul, jak sem měl deset roku, mamka už neni, sestry mi umřely, zůstala mi eště sestra na Čeladně. Člověk to musi tak brať, že se narodi a pak ztrati.

VELKÉ PLÁNY**Právě skončila vaše úspěšná výstava v Čeladně. Jaké máte další plány?**

Mám eště velke plany. Morove. S Helenku kdybychom tak dohromady zrobiti nějakou vystavu, kdyby to Slovensko vyšlo. A hlavně namalovat co nejvice obrazu a narobit řezb. Ja rano vstanu a už mam naplanovane co na cely den a co na příští tyden. A to nepustim a robit to. Aj robce pomužu, když potřebuje. Co bych ji nepomoh. Aj hrnce umyju, co by ne. Tak jim, jak kery druhý, tak co.

Kdybych tak moh lyžovat, tak bych ještě polyžoval. Ale to už asi nepujď. Eště možna rovno by to šlo, ale co je to za lyžovani.

Když už se pomalu zvedám, vrací se z nákupů Janova manželka Helena. Pochází z Nového Boru a na rozdíl od svého muže mluví čistou češtinou.

Před domem si zapalujeme cigarety a Janek hned manželku štenkruje: „Hrajeme spolu šachy. Ale už se mnou asi nechce hrát, bo dva razy prohrala. Ja čekam, až mně vyzveš, bo ty si prohrala.“

Helena s úsměvem kontruje: „To bych tě musela vyzývat stále, protože pořád prohrávám. Vyhraju možná jednu z dvaceti partií.“

Cigaretu jsme douřili a je čas se rozloučit.**Ale zkusím se ještě zeptat na Jankovo životní motto:**

To je jednoduche: Ještě nikdy tak nebylo, aby jaksi nebylo. Vždycky jaksi je. Ať je problem jakýkoliv, vždycky se z toho nějak vyklíčkuje. Je to lepší nebo horší, ale vždycky to jakesi je.

Děkuji za jeden z nejpříjemnějších a nejzajímavějších rozhovorů mého života.

Však zas přijedte. A pozdravujtě všechny dobrych lidi, co potkatě.

Vladislav Sobol

Na Ladné Čeladné zahrají Richard Müller, Bára Poláková i Kašpárek v rohlíku

Festival Ladná Čeladná uvede Richarda Müllera, Báru Polákovou, Lauru a její tygry a další oblíbené české kapely. Chybět nebude tradičně rozmanitý program pro malé návštěvníky i pohodlné zázemí pro rodiny s dětmi. V areálu ZŠ se akce koná již poosmé, letošní ročník připadá na 4. a 5. srpna.

Hudební program nabídne mix legendárních interpretů a kapel, mezi které patří Richard Müller, Laura a její tygři či Děda Mládek Illegal Band. Lákadlem bude i koncert Báry Polákové, ale také vystoupení dua Emma Smetana & Jordan Haj. Svě místo v line-upu mají každoročně mladí písničkáři – letos jím bude Pavel Čadek, doprovázející se na violoncello, jenž se do povědomí posluchačů dostal jako předskokan Pokáče a Xindla X.

„Program obsahuje jak zvučná jména, která netřeba představovat, tak zástupce klubové a festivalové scény. Například kapela Circus Brothers loni zabodovala na Colours of Ostrava a věřím, že svými beatsy roztančí i návštěvníky Ladné Čeladné. Nezapomněli jsme ani na děti a jejich rodiče, kteří se mohou těšit na ztřeštěný bejbypunk v podání Kašpárka v rohlíku,“ uvedl ředitel festivalu Ladná Čeladná Jindřich Vaněk.

Program zaměřený speciálně na malé návštěvníky uvede dětská scéna. Kromě divadelních představení se děti mohou zapojit do tanečního kurzu pod vedením Jakuba Mazůcha, který pro Českou televizi natáčí pořad Rytmix. V herní zóně si zájemci dále vyzkouší tvůrčí, sportovní i vzdělávací aktivity, chybět nebudou deskové hry a soutěže o ceny.

Konání Ladné Čeladné stejně jako v předchozích letech finančně podpořila obec Čeladná, která spolu s Moravskoslezským krajem patří mezi důležité partnery festivalu.

„Dlouhodobě je podpora sportovních a kulturně společenských akcí prioritou zastupitelstva obce. Jsem rád, že tento rodinný festival v naší obci nejen zdomácněl, ale i v této nesmírně těžké době se nám jej společně s dalšími organizátory a sponzory daří udržet na vysoké úrovni. Nenechme si ujít ani tento v pořadí již osmý ročník. Tímto vás zvou jménem všech organizátorů a budu se těšit, až se první srpnový víkend potkáme v hojném počtu a společně si užijeme kvalitní hudbu a zábavu,“ řekl starosta Čeladné Pavol Lukša.

red

INFORMACE KE VSTUPENKÁM

Vstupenky je možno zakoupit online na webu festivalu. Zvýhodněné ceny v předprodeji platí do 31. května.

Ceník (platný do 31. 5. 2023)

Dvoudenní vstupenka	560 Kč
Dvoudenní vstupenka VIP	1 320 Kč
Jednodenní vstupenka	420 Kč
Děti do dovršení 4 let	zdarma
Dvoudenní vstupenka Dětská (4-15 let)	295 Kč
Jednodenní vstupenka Dětská (4-15 let)	240 Kč
Dvoudenní vstupenka 2 dospělí a dítě (do 15 let)	1 020 Kč
Rodinné vstupné 2 dospělí a 2 děti (do 15 let)	1 280 Kč
Rodinné vstupné 2 dospělí a 3 děti (do 15 let)	1 510 Kč

Pořadatel: SILVER B.C., s.r.o.

Partneři: Obec Čeladná, Radegast, Kofola, Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, Česká pošta, Čechymen, Beskydské rehabilitační centrum, Oriental, ADSLs, Outdoor energy, Mindok, Railreklam

Mediální partneři: Hitrádio Orion, Rádio Blaník, Moravskoslezský deník, TV Polar

Za podpory: Nadace ČEZ, Moravskoslezský kraj

www.ladnaceladna.cz

Ladná Čeladná

4.-5. 8. 2023

FESTIVAL
PRO CELOU
RODINU

RICHARD MÜLLER BÁRA POLÁKOVÁ
KAŠPÁREK V ROHLÍKU
LAURA A JEJÍ TYGŘI
DĚDA MLÁDEK ILLEGAL BAND
EMMA SMETANA & JORDAN HAJ
CIRCUS BROTHERS PAVEL ČADEK
PESHATA DOCUKU SAVE THE EMOTION
DIVADLA A ATRAKCE PRO DĚTI
HRY MINDOK WORKSHOPY A DALŠÍ

ZA PODPORY
OBCE ČELADNÁ

JEDNODENNÍ vstupenka 420 Kč / DVOUDENNÍ vstupenka 560 Kč
ZVÝHODNĚNÉ rodinné vstupné / K zakoupení na ladnaceladna.cz

Po hořčíku volá každá naše buňka

Hořčík neboli magnézium potřebuje každá naše buňka. Podílí se na enzymatických reakcích, které zajišťují produkci energie v těle. A bez energie, jak je známo, není výkon. Hořčík je důležitý pro naše svaly a jejich kontrakce, stejně tak i pro přenos nervových vzruchů. Jak rozpoznat, že naše tělo trpí nedostatkem magnézia a jak to napravit, radí vedoucí Lékárny AGEL Mgr. Martina Petrošová.

Hořčík je druhým nejčastěji zastoupeným minerálem v lidských buňkách, proto jeho nedostatek na sebe nenechá dlouho čekat a začne se brzy projevovat. „U osob, které trápí únava přes den, jsou často nervózní či občas bez důvodu mívají křeče nebo tik v obličeji, je pravděpodobné, že mají v těle nedostatek hořčíku. K dalším častým příznakům patří například častá bolest hlavy, nespavost či bušení srdce. Dokonce padání vlasů nebo lámavé nehty mohou být způsobeny nedostatkem tohoto minerálu. Je však třeba upřesnit, že tyto projevy se mohou shodovat s projevy jiných onemocnění,“ uvádí vedoucí Lékárny AGEL v Ostravě na Tyršově ulici Mgr. Martina Petrošová s tím, že v případě dlouhodobého trvání potíží je lepší navštívit lékaře a poradit se s ním.

Vedoucí Lékárny AGEL v Ostravě na Tyršově ulici Mgr. Martina Petrošová

inzerce

Lixus
technik

Prodej, servis, instalace:
Ostrava -Halasova 333/27
Čeladná -volat předem
info@lixustechnik.cz
www.lixustechnik.cz
602 332 275

Virtuální ohrazení

Nejsou třeba žádné obvodové dráty, nastavení je hračka.

Systematický vzor

Výrazně zlepšuje účinnost sečení.

Off-roadové schopnosti

Terénní pneumatiky, silné motory
vestavěné v nábojích kol, schopnost překonávat svahy až 45%

Senzor VisionFence

Díky senzoru VisionFence se sekačka Navimow aktivně vyhýbá objektům a bezpečně se pohybuje po trávníku.

**BEZ NUTNOSTI POKLÁDÁNÍ
OBVODOVÝCH DRÁTŮ**

WWW.SEGWAY-MORAVA.CZ

„V každém případě doplnění hořčíku nemůže ublížit. Nebezpečí se může vyskytnout jen u osob s ledvinovými chorobami nebo hyperfunkcí štítné žlázy. Pro ostatní je stanovena doporučená denní dávka hořčíku na 300 až 400 miligramů,“ doplňuje Martina Petrošová a dodává, že údaj je pouze orientační, protože potřeba hořčíku se významně zvyšuje se stoupajícím věkem, se zvýšenou fyzickou nebo psychickou námahou, při onemocnění srdce, v těhotenství nebo při kojení.

OŘECHY, OVOCE A ZELENINA

Hořčík je možné doplnit vyváženou stravou s dostatkem celozrnných výrobků, ořechů, ovoce a zeleniny, ale významným zdrojem mohou být také třeba minerální vody s obsahem magnézia. Vydátnost hořčíku z potravin však závisí na mnoha faktorech, od kvality potravin až po životní styl. Tučná jídla, vysoká míra sladkostí, produkty z bílé mouky, stres nebo i občasná konzumace alkoholu nás o hořčík připravují.

CO POŘÍDÍTE V LÉKÁRNĚ?

Deficit je možné zmírnit také užíváním doplňků stravy s obsahem hořčíku. Může být obsažen v různých formách sloučenin, které se liší svou vstřebatelností. Na rozdíl od oxidu hořečnatého, který má vstřebatelnost jen okolo 10 %, má citrát hořečnatý vstřebatelnost kolem 80 až 90 %. „Pro maximální využitelnost hořčíku potřebuje tělo dostatek vitamínu B6. Společné užívání magnézia a B6 tak působí nejefektivněji,“ upozorňuje farmaceutka.

Doplněním hořčíku pomůžeme tělu vrátit fyziologickou rovnováhu, zklidnit emoce, zvednout soustředění a zároveň doplnit novou energii. Proto na něj nezapomínejte, váš organizmus si ho zaslouží.

red

Dubnová klubová všehochuť

Duchovno, zajímavosti a trocha srandy

Dubnové klubové akce proběhly dle plánu. Zdravotní cvičení, posezení v klubovně, angličtina a samozřejmě tradiční čtvrtěční akce. Co se na nich událo?

CESTA DO KNĚHYNĚ JIŽ TRADICÍ

Březnový program jsme zakončili společnou vycházkou směrem k restauraci Kněhyně, kde bylo opět příjemné a zábavné posezení.

Pan Václav Bělohlavý zvědavě křesle

Paní Dana Barnetová s úsměvem a tulipány

DUCHOVNÍ I HUDEBNÍ ZÁŽITEK

Ve vztahu k Velikonocím byla opakovaně nabídnuta videoprojekce zhudebněné křížové cesty v podání mariánskohorské scholy, natočené v lednu 2015 pro TV Noe v ostravském kostele sv. Václava s názvem Cesta kříže.

ZVĚDAVÉ KŘESLO OPĚT BAVILO

Třetí díl seriálu, kde se ptáme na cokoli zajímavých osobností z Čeladné i odjinud. V křesle tentokrát usedla ikona ostravského rozhlasu pan Václav Bělohlavý a bylo to moc prima.

DOLNÍ POOHŘÍ NA DRUHÝ POKUS

Po březnovém technickém nezdaru proběhl reparát již úspěšně a s naší průvodkyní, ostravskou cestovatelkou

Zvědavé křeslo z povzdálí

Dankou Barnetovou, jsme se protáhli po krásách dolního Poohří a bylo z toho příjemné odpoledne.

Po uzávěrce nás ještě čeká výlet do Malenovic na Borovou, snad bude počasí milosrdné.

Pár slov závěrem

Přeji vám všem i sobě krásné májové dny a všem přítelivším čápům úspěšné pořízení potomků.

Vše o našem klubu od jeho vzniku v r. 2010 najdete na www.senioriceladna.cz.

Petr Bernady

Probíhá přednáška o dolním Poohří

PROGRAM NA KVĚTEN

Zdravotní cvičení

skupina I - úterý 9:00–11:00
skupina II - čtvrtek 9:00–10:00

Posezení v klubovně, společenské hry

úterý 15:00–17:00

Kurz angličtiny pro mírně pokročilé

čtvrtek (4. a 18.) 10:30–12:30

KVĚTNOVÉ AKCE

Májové posezení

čtvrtek 4. 5., 15:00

Klubové přivítání máje, pohodové posezení s programovými vstupy. Vstupné se nevybírám.

Frenštát – Horečky – Janík

čtvrtek 11. 5., 13:15

Společný výlet, odjezd autobusem ve 13:30 z náměstí do Frenštátu (U škol), posléze pěšky směr Horečky (cca 2,5 km) a posezení v hospůdce Janík. Méně zdatní mohou zkrátit trasu s pomocí busu (zast. Dolní), potom cca 1 km. Sraz ve 13:15 před DPS, návrat dle situace.

V případě nepříznivého počasí bude dle zájmu posezení v klubu od 13:30.

Odpoledne s Beruškou

čtvrtek 18. 5., 15:00

Jestliže je květen, přichází Beruška. Nejinak tomu bude i letos, děti nás potěší svým programem, nazvaným „Včelky a čmeláci“. Vstupné se nevybírám.

Zvědavé (nikoliv elektrické) křeslo

čtvrtek 25. 5., 15:00

Čtvrtý díl seriálu, kde se ptáme na cokoli zajímavých osobností z Čeladné i odjinud. V křesle tentokrát usedne (to se dozvíte až na místě). Vstupné se nevybírám.

(Ještě) Jarní cesta do Pstruží

čtvrtek 1. 6., 14:15

Společná vycházka do naší oblíbené destinace s občerstvením v restauraci Vlčárna. Sraz ve 14:15 před DPS, návrat dle situace.

V případě nepříznivého počasí bude dle zájmu posezení v klubovně od 14:15.

Klubovnu naleznete v přízemí Domu s pečovatelskou službou u hlavního vchodu.

Petr Bernady 737 532 227 731 505 585
petr.bernady@seznam.cz

WWW.SENIORICELADNA.CZ

SLOVO ŘEDITELKY

ČÍM BUDOU?

„Nejdůležitější
věcí v životě je
volba povolání.“

Blaise Pascal

A je to tak.

V základní škole

žák postupně objevuje své možnosti.

Ujišťuje se v tom, co je mu blízké, co ho zajímá, v čem je dobrý. Rok za rokem se rozhled žáků zvětšuje a jejich představy o budoucím povolání nabývají stále jasnější podoby. Naši nejstarší žáci mají po přijímačkách a mají už celkem jasno, čím by chtěli být, v jakém povolání by mohli být šťastni.

I mladší žáci o své budoucnosti přemýšlejí. Tito mají před sebou ještě celý druhý stupeň a stejně jako jejich spolužáci mají solidní přehled a rozumné představy.

- Chtěl bych být archeologem. Archeologové dělají vykopávky. Jezdil bych po vykopávkách. Chci dělat archeologa, protože mě baví historie. Význam tohoto povolání je, že hledáš různé artefakty.

Jirka Priesol

- Chtěla bych být dizajnéřkou. Denně bych navrhovala různé pokoje, pracovala bych v mojí dílně, kterou by mi postavil můj táta. Vzdělávala bych se na střední škole, a pak na umělecké fakultě. Chci to dělat, protože už jako malá jsem ráda kreslila a na tabletu mám mnoho her, kde navrhuji pokoje, šaty atd. Je pěkné umět navrhovat a je to pro mě zajímavá práce.

Eliška Ostartková

- Chtěla bych být veterinářkou. Denně bych léčila a pečovala o zvířata. Pořád bych byla na veterině nebo bych jezdila za zvířaty do jiných měst, vesnic a domů. Vystudovala bych střední a vysokou školu. Mám ráda zvířata a péči o ně. Význam této práce bych nazvala starost a péče o zvířata. Je dobré pomoci těm, co si sami pomoci nedokážou...

Mia Veličková

Jirka, Eliška, Mia a jejich kamarádi mají ještě čas, mohou se ještě rozhlížet, diskutovat, radit se s rodiči i s učiteli. Naši devátáci mají svou první velkou zkoušku za sebou a my jim všichni přejeme, aby jim tento krok k vysněnému povolání vyšel.

Jana Satinská

Když se řekne ODISBUS

Jednou v úterý k naší škole přijel autobus. Nebyl to ledajaký autobus. Byl to ODISBUS. A proč přijel ODISBUS do Beskyd? Přijel za námi s projektem propagace veřejné hromadné dopravy.

Žáci pátých tříd, šestáci a sedmáci tak postupně v „papuších“ nastoupili do speciálně upraveného autobusu na přednášku zaměřenou na způsoby cestování veřejnou hromadnou dopravou.

Z přednášek jsme se dozvěděli, jak funguje integrovaný dopravní systém, jak můžeme ušetřit na jízdném, vyhledat spojení a o aplikaci moderních technologií ve veřejné dopravě.

Cestování veřejnou dopravou má také ekologický význam. Víte, že můžete ušetřit na každé jízdě pár korunek? Tím, že si vyřídíte ODISku nebo rovnou stáhnete mobilní aplikaci ODISapku. ODISapka umí kromě vyhledávání nejvhodnějšího spojení mezi zastávkami

a adresami také zobrazit online odjezdy spojů a rovnou si můžete na vyhledané spojení zakoupit jízdenku.

Přednáška v autobuse uběhla jako voda. Někteří žáci dostali za aktivitu dárečky – a pak už rychle zpátky do třídy. Ať nám neujede vlastivěda...

Hana Kabatová

Parta z pětiky v ODISbusu

Na češtinu nezanevřu

Čas běží rychle, a tak věřte nebo nevěřte, jsme tu opět s výsledky Olympiády v českém jazyce.

Před dvěma měsíci jste si mohli na stránkách Čeladneského zpravodaje přečíst text Kouzlo listopadu, kterým nás potěšila Barbora Chaloupková, vítězka školního kola této soutěže. Přáli jsme jí tehdy samozřejmě úspěch i na úrovni okresu.

Víme však, že konkurence se s každým kolem zvyšuje a hlavně že český jazyk nikdy nemá žádné „okruhy“, na které bychom se při přípravě mohli speciálně zaměřit. A tak vycházíme z předcházejících ročníků (které jsou však co do úkolů velmi rozdílné) a připravujeme se i na nejrůznější varianty slohových úkolů.

Tak tomu bylo i letos. Barča poctivě studovala, prošla si mnoho úkolů, textů, materiálů... Termín soutěže se

blížil a ji zradilo zdraví. Přesto zápolení nevzdala a 4. dubna se na frýdlantské gymnázium vydala.

I když neobsadila přední příčky, počínala si dobře. Vyrovnala se i se slohovou prací, která právě nebyla její šálék kávy. A také i o to v takových soutěžích jde. Bojovat do posledního dechu! Svým způsobem to byla předzkouška před skutečnou přijímací zkouškou, kterou musela absolvovat záhy společně se spolužáky. A tam už je výsledek důležitější – jde přece o další studium!

Barči děkujeme za reprezentaci školy a věříme, že vědomosti, které v soutěži neuplatnila, se jí přece jen jednou budou hodit...

LM

Jednotná přijímací zkouška na střední školy: Každá mince má dvě strany

Duben je již tradičně dobou konání jednotných přijímacích zkoušek na víceletá gymnázia a střední školy pro žáky 5., 7. a 9. ročníku. Nejinak tomu bylo i v letošním roce. Ohlasy žáků byly natolik ambivalentní, že jsem si je dovil rozdělit do dvou částí...

ČÁST PRVNÍ

„Myslela jsem, že to bude těžší...“

V pondělí 17. a v úterý 18. dubna proběhly jednotné přijímací zkoušky na víceletá gymnázia, kterých se zúčastnilo celkem deset našich žáků 7. ročníku, což je sice relativně vysoký počet, ale tento ročník je velmi početný, takže procentuálně to odpovídá minulým letům. Sedmáci ví, že v případě neúspěchu se toho až tolik neděje a je také zřejmé, že mnozí z nich si to šli jen vyzkoušet, jelikož to může být pro ně do budoucna dobrá zkušenost.

Většina z nich k tomu i tak přistoupila, proto jejich ohlasy jsou vesměs pozitivní a nehrouží se z očekávání věcí budoucích:

- „Přijímačky mi přišly velmi jednoduché, takže z nich mám velmi dobrý pocit...“
- „Přijímací zkoušky se mi líbily... matika byla těžší než čeština...“
- „Byla to dobrá zkušenost, i když se mi to asi nepovedlo...“
- „Líbila se mi přestávka... znala jsem tam hodně lidí... ti učitelé tam byli celkem normální...“
- „Bylo to hezké a bylo toho moc... příjemní učitelé... dobrá zkušenost...“
- „Vyzkoušeli jsme si práci ve stresu...“
- „Bylo to super, čeština byla lehká... matiku jsem taky dal... myslím, že se mi to povedlo...“
- „Čekala jsem to těžší, takže mám dobrý pocit...“

Závěrem snad jen malou poznámku. Přestože přejeme našim žákům, aby byli úspěšní a dostali se na vytožená víceletá gymnázia, školu odchod těchto žáků i citelně oslabuje. Odcházejí totiž většinou lídři, kteří svým příkladem táhli k lepším výsledkům i ostatní spolužáky. Nyní jich bude určitě o něco méně, motivace mnohých klesne, práce pedagogů bude obtížnější a výsledek nejistý...

ČÁST DRUHÁ

„...Mám z toho blbé pocity...“

Dožil jsem si ocitovat výrok jednoho žáka současné deváté třídy, kterým lakonicky odpověděl na dotaz, jak je spokojen se svým výkonem během jednotné přijímací zkoušky na střední školy, která se uskutečnila ve čtvrtek 13. a v pátek 14. dubna. Stalo se již tradiční, že bezprostředně po svém výkonu vidí devátáci své šance velmi nízko, což dále podkopává jejich sebevědomí. Naštěstí mnozí se jen neoprávněně podceňují, protože v konečném důsledku uspějí a bývají v klidu přijati.

Každoročně si ale kladu otázku, proč se tak děje a žáci mají pocit, že neuspěli, byť opak bývá pravdou. Příčin asi bude více, ale tou hlavní je asi fakt, že se jedná o první zcela zásadní moment jejich studia a chtě nechtě tak cítí velkou odpovědnost, čemuž nena-hrávají i případné velké ambice jejich rodičů a okolí. Žáci si taktéž většinou neuvědomují

(být jim to neustále zdůrazňujeme), že znalosti z různých předmětů na sebe organicky navazují a složitě vypadající úloha je při jejím rozčlenění na dílčí komponenty vcelku jednoduchá. Část žáků také (oprávněně) ví, že přípravě na tento životní krok nevěnovala takovou porci času, jakou by si zcela určitě zasloužila. Dalším faktorem je i obecné podvědomí, že matematika je těžká a čekáme, že autoři nás chtějí jen nacytat tzv. „na švestkách“.

V této souvislosti si dovoluji přidat i postřeh několika učitelů matematiky, od nichž vesměs zaznívá postesk, že téměř totožné úlohy dělali např. v 6. či 7. ročníku, ale žáci často mají pocit, že to, co bylo probráno již dávno, není nutné znát, natož to umět použít v praxi (např. jsem zaslechl i historku, kdy se jedna učitelka snažila vysvětlit žákovi, že umět sčítat či odčítat se může hodit při běžném placení u pokladny, načež jí žák s bohorovným klidem odvětil, že ta pokladna to přece spočítá se vším všudy sama, tak proč by to měl tedy znát...). Dílčí roli určitě hrají i další okolnosti, ale ty už ponechám na čtenářích samotných.

O výsledcích našich žáků při přijímacích zkouškách budeme čtenáře určitě ještě informovat. Závěrem si proto dovoluji přidat pár postřehů samotných žáků, které ve většině případů nevyznívají optimisticky:

- „...jakmile jsem dostal zadání, měl jsem pocit, že nic neumím...“
- „Matematika byla těžší než čeština...“
- „Myslela jsem, že budu hodně ve stresu, ale překvapivě jsem to brala jako normální písemku. Byla jsem zklamaná z té matiky, ale odvolání to snad zachrání. Už s tím stejně nic nespravím a nechávám to osudu...“
- „První termín byl těžší než ten druhý. Matika byla těžká, určitě to bylo nepřiměřené tomu času... a vůbec se to nepodobalo zkušebním testům. Myslím, že úspěšnost bude minimální a půjdu si hledat práci. Čeština nebyla špatná... ale myslím, že některé otázky tam neměly co dělat.“
- „Určitě jsem se nedostal, mám nervy jako ďábel... nelíbily se mi ty testy... ale žlutá vesta taky cesta.“
- „Bylo to náročné, hlavně matematika, dokonce tam někteří uchazeči kvůli tomu brečeli...“
- „Matika byla těžší... v češtině bylo hodně textu... Ve finále ty testy ani nebyly tak těžké, jak jsem čekala...“
- „Matika hrůza, děs, úplně mě to vykolejilo...“
- „Měli jsme nejtěžší přijímačky minimálně za posledních 10 let!“
- „Moje pocity jsou velmi špatné... a myslím, že se nedostanu... zpátky už to ale nevrátím, tak se kvůli tomu nebudu trápit...“
 - „...Znovu už bych to psát nechtěla...“
 - „...Ten, kdo vymýšlel ta zadání, asi nechodil do školy...“

Přesto věřím, že naši žáci budou nakonec úspěšní a dostanou se na střední školy podle svých očekávání a tužeb, aby jednou mohli být platnými členy naší společnosti.

VP

Tři kroky ke zdárnému začátku

1. Škola nanečisto
2. Den otevřených dveří
3. Zápis do první třídy

Většinu budoucích prvňáčků jsme v průběhu dubna potkali třikrát. Třikrát proběhli školou, seznámili se s prostředím, s novými lidmi a s kamarády, sdíleli první kroky na cestě k základnímu vzdělání.

Ještě se párkrát vyspí a už půjdou s novou aktovkou do první třídy.

Těšíme se na ně!

ředitelka Jana Satinská, učitelé i další zaměstnanci školy

Škola nanečisto: Budoucí prvňáček musí umět poznat pravou a levou ruku

Škola nanečisto: Jak bude vlastně vypadat vyučování?

Den otevřených dveří a prostor pro dotazy rodičů

Den otevřených dveří v první třídě

Zápis do první třídy zvládla i Emička

Jáchym si za svůj skvělý výkon medaili opravdu zasloužil

Takhle plnil úkoly Kryštof

Zápis: Davídek pozná tvary i barvy. Už si může chystat aktovku.

O pohár čeladenské ovečky

V letošním školním roce se konal již IX. ročník této výtvarné soutěže, jejímž cílem bylo posílit zájem a motivaci výtvarně nadaných žáků a propojit aktivity mezi jednotlivými školami.

Téma letošního ročníku „Sport v Beskydech“ podpořilo umění i zájem o poznávání sportovních aktivit v našem regionu. Nebývalá účast čtyřiceti škol překvapila nejen organizační tým, ale i odbornou porotu, která to neměla s výběrem lehké. Soutěžilo se ve třech kategoriích podle věku žáků, hodnotily se rozmanité techniky od kresby, malby nebo koláže až po kombinované techniky a dokonce i keramika a jiná trojrozměrná díla. Bylo vyhodnoceno 48 prací, z toho 12 patřilo našim žákům. Udělena byla také zvláštní cena ředitelky školy a čestné uznání výtvarné komise.

Vyvrcholením soutěže bylo slavnostní předávání ocenění ve sportovní hale ZŠ Čeladná za účasti žáků i učitelů všech zúčastněných škol. Diplomy a hodnotné dary předávala dětem ředitelka školy Jana Satinská a učitelka Jarmila Traganová společně s místostarostkou obce Věrou Golovou. Slavnostní atmosféru vydatně osvěžilo taneční vystoupení dětí kroužku Anety Sovjak Majerové. Poté bylo pro hosty připraveno občerstvení a zábavný program. Všem organizátorům i účastníkům patří poděkování. S napětím se těšíme, jaké výtvarné téma bude vyhlášeno pro příští školní rok.

Radmila Závadná

Slavnostní vernisáž zahájila paní ředitelka milým slovem a úsměvem. Nemohlo chybět ani vedení obce Čeladná, tentokrát hosty pozdravila místostarostka Věra Golová. A pak už nastoupil celý tým Čeladenské ovečky připravený ocenit ty nejlepší výtvarníky.

Úvod patřil tanci včelích medvídků

Nejen na výkresech, ale i formou 3D práce lze ztvárnit sport v Beskydech a tyhle děti to umí nejlépe

Nejlepší výtvarníci z první kategorie a tu tvoří nejmladší žáci

Radost oceněných byla opravdu veliká

Vždy jsme rádi, když zabodují i děti z naší školy

Zorka s radostí přebírá svou cenu za druhé místo

Táňa získala za své dílo uznání odborné poroty

Mezi tradiční účastíky patří i žáci ze ZŠ a MŠ Naděje

Baletky Anety Sovják Majerové zaplnily plochu ladností a elegancí

O raut pro hosty se postaraly kuchařky ze školní jídelny, opět skvěle

Vyhrát v soutěži je prima, ale zábavný program také stojí za to

Žonglovat se děti učily pod vedením Jiřího Sadily, který je v této oblasti odborníkem

K jaru patří šikovné ruce i bystrá mysl

„Jaro je čas plánů a projektů,“ tvrdil spisovatel Tolstoj. Ve školní družině jsme jaro již netrpělivě vyhlíželi, protože zimy už bylo dost a my jsme měli hlavy plné plánů a nápadů s jarní tematikou.

Některé z našich nápadů se nám podařilo realizovat během rukodělných dílniček v rámci Vítání jara, které se konalo v prostorách Památníku Josefa Kaluse. Užili jsme si neopakovatelnou atmosféru při setkávání s dětmi, rodiči i návštěvníky areálu.

Ale vraťme se zpět do prostor školy, kde před velikonočními svátky pravidelně školní družina pořádá Velikonoční dílničky. Kluci a holky si mohou vybrat z pestré nabídky výrobků a to, co si vyrobí, si mohou odnést domů. A zde se opět otevřel prostor pro naše nápady.

Letos jsme k dílničkám přidaly projekt „zajíčková cesta“, při kterém děti mohly uplatnit důvtip, postřeh a logiku. Děvčata a chlapci

Kreativní tvoření v plné parádě

Velikonoční dílničky trochu jinak

si mohli vybírat mezi vyráběním či luštěním. Anebo mohli jednotlivé aktivity kombinovat, což nakonec byla ta nejlepší strategie.

Samy bychom ovšem takovou akci nezvládly, takže bych chtěla využít tyto řádky k tomu, abych poděkovala děvčatům ze šesté a sedmé třídy za pomoc, ochotu a trpělivost. Opravdu si toho moc vážíme a věříme, že je stejně jako nás hřál u srdce pohled na radost, snažení i nadšení účastníků této akce.

Mar

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVISŤE

Besedy prevence rizikových faktorů chování:

Vztahy ve třídě, respekt a vzájemná komunikace

Vztahy mezi dětmi ve třídě výrazně ovlivňují nejen jejich postoj ke škole, celkovou spokojenost, ale i výsledky učení. Fungující kolektivy ovšem nejsou samozřejmostí, je potřeba je cíleně budovat a podporovat.

Zatímco příjemné kamarádké klima posiluje citovou vyrovnanost, motivaci a sebevědomí, negativní zvyšuje riziko stresu a úzkostných stavů. Významnou součástí budování pozitivních vztahů je respekt, ohled, uznání a úcta. Respekt znamená také to, že si člověk nedovolí uškodit jinému člověku ani psychicky, ani fyzicky. Pochopení všech těchto principů pak přispívá k budování zdravé vzájemné komunikace, která je pro společné soužití ve skupině klíčová.

Proto jsme se i letos rozhodli pro naše žáky zajistit besedy na tato stále aktuální témata. Besedy proběhly v březnu pod vedením lektora Jana Hlaváče a žáci se měli možnost zamyslet nad tím, jak podpořit zdravé sociální klima ve třídě. Věřím, že si besedování užili a těší se na další setkání.

MM

Jak jsme dobývali Ostravu

aneb Krajské kolo 52. ročníku Dějepisné olympiády

„...Na počátku bylo slovo...“ Omlouvám se, to jsme někde jinde, ale vlastně i tento příběh má svůj začátek. Tím je zájem o dějiny a snaha podělit se o své vědomosti s ostatními, popřípadě poměřit s nimi své znalosti.

Hlavní hrdinkou našeho příběhu je Elena Piňosová, žákyně IX. třídy naší krásné školy. Historie a její zákruty jí byly vždy blízké, přestože své zájmy rozprostírá mezi více oblastí. Rozhodla se proto zkusit své štěstí i v tradiční Dějepisné olympiádě, určené pro žáky 8. a 9. ročníku. Loňské téma pojednávající o šlechtě a její proměně v průběhu času se však ukázalo být ještě obtížným a neúspěšnějším řešitelům se tak dívala pouze na záda. V letošním ročníku, který se zaměřil na československé dějiny let 1948–89, však byla mnohem úspěšnější.

Ve školním kole sice zvítězila o pověstný chloupek, ale následné okresní kolo ve Frýdku–Místku ji zastihlo ve výborné formě, kterou přetavila v postup do krajského kola, jehož dějištěm se stala Základní škola Mitušova 16 s rozšířenou výukou anglického jazyka v Ostravě-Hrabůvce.

CESTA DO OSTRAVY

Pověstným dnem „D“ se stalo pondělí 27. března, kdy jsme vyrazili na zmíněné dějepisné klání. Dostat se z Čeladné do Ostravy v nějakém rozumném čase na určitou hodinu bez zbytečných prostojů a pomocí hromadných dopravních prostředků zase není tak jednoduché, navíc Ostrava–Hrabůvka je poněkud stranou od hlavního směru do centra krajské metropole. Za pomoci několika přestupů (vlak – autobus) jsme konečně vystoupili na známé zastávce Ostrava–Dřevoprodej a pomocí nejspolehlivějšího dopravního prostředku (tj. pěšky) dorazili až do centra dění – Základní školy Mitušova.

OSTRAVA VS. ČELADNÁ

Dovolím si jen malý postřeh. Škole je to sice moderní a nově opravená, ale ta naše čeladenská „alma mater“ je přece jen ještě o něco krásnější, útulnější, lépe vybavená a taktéž vyzdobená.

TĚSNÉ VÝSLEDKY

Účastníci se pomalu scházeli, s čímž přímo úměrně stoupala i nervozita, jelikož téměř všichni se tvářili jako kovaní historikové s dlouholetou praxí. Následoval samotný test, který prověřil nejen znalosti, ale

Elena Piňosová před ostravskou školou, kde dějepisné klání proběhlo

i kombinační schopnosti a další kompetence třicítky zúčastněných. Poté následovalo úmorné čekání na konečné výsledky. Po třech hodinách bylo jasno. Výsledky byly nakonec velmi těsné – o pořadí rozhodoval nejen každý bod, ale i navazující tzv. „rozřazovací otázky“ (celkový počet byl 80 bodů a vítěz získal 75).

JAK ELENA DOPADLA?

Pohádka se sice nekonala, ale celkové 17. – 19. místo (zisk 64 bodů) z celkem 32 účastníků není špatným počinem, když si ještě uvědomíme, že na záda naší žákyně se s odstupem dívali i mnozí studenti prestižních víceletých gymnázií.

Možná se najdou i tací, kteří si budou myslet, že výsledek je zklamáním, ale uvědomme si, že v krajském kole jakékoliv soutěže již nejsou slabí účastníci. Každý tak musí ze sebe dostat to nejlepší a někdy je potřeba mít i příslovečný kousek štěstí. Pokud k práci přistoupíme poctivě

a odvedeme adekvátní výkon, můžeme být i s tímto výsledkem spokojeni. Celé klání určitě pomohlo do budoucna i samotné žákyni, která si ověřila, že může zápolit i s těmi nejlepšími a nemusí se bát srovnání s konkurencí.

NAJDOU SE NÁSLEDOVNÍCI?

Naše škola Eleně Piňosové samozřejmě k tomuto velkému úspěchu gratuluje, děkuje za příkladnou reprezentaci a věříme, že podobný úspěch se nám podaří někdy v blízké budoucnosti ještě zopakovat. Předpoklady k tomu určitě jsou, jelikož mezi současnými žáky nižších ročníků nalezneme i dnes několik nadějných fanoušků historie.

VP

Noc s Andersenem a Helenou

Kluky a holky z druhé třídy pravidelně vedeme, motivujeme a podporujeme v oblasti čtenářské gramotnosti. Během tohoto školního roku jsme v rámci této oblasti již uskutečnili řadu akcí a projektů. Mezi nejlepší patří celorepublikový projekt Noc s Andersenem, kde naše děti nemohly chybět.

Tento projekt totiž zahrnuje mimo jiné i nocování ve školách či knihovnách po celé naší vlasti. Témata letošního ročníku byla různá. Naše volba padla na ilustrátorku dětských knih Helenu Zmatlíkovou, která by v letošním roce oslavila sté narozeniny. Její obrázky a ilustrace provázely děti celým programem. A věřte, že byl hodně pestrý, nechyběly kvízy, soutěže, hry ani strašidelné stezky odvahy. Třešničkou na dortu

byla noční návštěva místní knihovny, kde pro nás paní knihovnice Dana Kosňovská připravila interaktivní program, u kterého se nikdo nenudil.

A jak se ve škole spalo? No prostě báječně! Ráno hurá na hřiště na rozcvičku, polštářovou bitvu a skvělé palačinky jako od maminky. Všechny děti odcházely spokojené, plné zážitků a dojmů. Učitelky sice odcházely unavené, ale

nadšené, protože děti skvěle spolupracovaly a užívaly si vše plnými doušky.

Celé to bylo umocněné i tím, že jsme navázali kontakt s vnučkou Heleny Zmatlíkové, která nám napsala, jak vzpomíná na svou babičku. Chtěli bychom se s vámi o tyto vzpomínky podělit. Třeba se stejně jako my dozvíte nové informace o oblíbené ilustrátorce.

RW

Pátračka s obrázky Heleny Zmatlíkové

Poznáš pohádku podle obrázku?

Soutěže v knihovně

Třeba i z nás jednou budou ilustrátoři

Ve škole se spalo fajně

Ranní polštářová bitva ve škole

Kde může být Dánsko?

Kouzelný klobouk plný zábavných úkolů

Spokojení účastníci Noci s Andersenem

Z E-MAILU PANÍ HELENY, VNUČKY ILUSTRÁTOŘKY HELENY ZMATLÍKOVÉ

Sedím v bytě po babičce Helence, kde mě jako malou často hlídávala. Sedávala jsem na schůdku u okna, kam teď akorát dopadají první jarní paprsky, a koukala na babičku, jak u stolu maluje a maluje a maluje.

K obědu jsme často měly pečené kuře s rýží, to si pamatuju doteď. Taky si pamatuju, jak mě vyzvedávala ve školce a okukovala tam pro inspiraci děti, takže v knížkách můžete „potkat“ možná i mé spolužáky z dětství. Všechny ty okaté holky a kluky.

V létě jsme hodně času trávily na chalupě. Hádejte, co dělala tam? Ano, kreslila a kreslila a kreslila. Nekreslila snad jedině, když jsme byly na dovolené v Jugoslávii, dnešním Chorvatsku. Tam se vždy oblékla do světlého elegantního oblečení a užívala si moře a sluníčka. V té době samozřejmě nebyl internet, takže měla doma mnoho knížek s obrázky zvířat a rostlin, aby věděla, jak vypadají, a mohla je nakreslit podle svého.

Přála si, aby se kreslením živil její syn a pak i já. Tato přílišná touha, však vedla k pravému opaku. Syn utekl k divadlu a po Sametové revoluci založil nakladatelství ARTUR, které mimo jiné vydává právě knížky s jejími ilustracemi. Já celé dětství chodila na výtvarku, ale nakonec jsem vystudovala psaní.

Třeba se babičce sen nakonec splní, protože její pravnučka je zatím kreslením naprosto posedlá. Mimochodem taky zrovna chodí do druhé třídy, stejně jako vy. Pokojíček má ve stejné místnosti, kde před lety tvořila její prababička. To se pak kreslí samo. Užijte si krásnou přespávačku, dobrou noc a sladké sny.

Velikonoce u Květinek

V dubnu jsme s dětmi prožívali přípravy na Velikonoce. Kluci se chystali, jak vyšlehají děvčata. Děvčata si plánovala, čím odmění koledníky. Učili jsme se básničky, písničky, vyráběli velikonoční výrobky a povídali si, co nás o Velikonocích čeká.

Připravili jsme také velikonoční dílničky, na které nás přišli podpořit někteří rodiče, babičky i dědečkové, a měli jsme z toho obrovskou radost. Nejdříve jsme si upekli velikonočního beránka, kterého dělali rodiče společně s dětmi. A že jim to velmi šlo. Vymazat formu, smíchat vejce, mouku, olej a šup ho do trouby. Celou školku se linula sladká vůně. Ten byl, olizovaly se děti až za ušima. Ještě aby ne, když si ho samy upekly.

Máme u nás kolegynku, která je malárečka velikonočních kraslic. Byla tak moc hodná, že každému dítěti nakreslila vajíčko a rodičům radila, jak si kraslice namalovat. Byl to zážitek a my jí za to moc děkujeme. U dalšího stolečku tvořily děti velikonočního zajíčka z papíru a hned o stoleček vedle malovaly barvičkama sádrová velikonoční vajíčka. Vše se dětem líbilo a byly nadšené, že si veškeré výrobky mohou odnést domů.

Na závěr děti předvedly, jaké písničky a básničky umí. A bylo to moc pěkné zakončení celého krásně stráveného dopoledne.

„Dú kravičky dú, hore dědinú“

Během dalších týdnů se děti seznamovaly s domácími zvířátky a jejich mláďátky. Probíraly kravičku a její obydlí, potravu, užitek. Dokonce si zkusily kravičku podojit na maketě, kterou jí paní učitelka vyrobila. To bylo radosti z dojení. A také se projely na koníkoví a zaspívaly si „Já mám koně vraný koně“. Koně si také vyrobily.

Den Země

Na konci dubna jsme slavili Den Země. Povídali jsme si o tom, jak vlastně ta naše planeta vypadá, jaké má barvy a co ty barvy znamenají. Bavili jsme se, kdy je naše planeta smutná – a to tehdy, když je třeba v lese plno odpadků, které tam nemají co dělat.

Zabývali jsme se tříděním odpadu. Překvapilo mne, že většina starších dětí věděla, že je nutně odpad třídít a do jaké barvy popelnice co patří. Na závěr jsme naší planetě zaspívali písničku a zatančili taneček „Naše země kulatá je“.

Poté jsme měli oslavu opravdovou, protože Tereška Magnusková slavila narozeniny a její maminka nám upekla prvotřídní makronky. Děti byly nadšené a baštily o sto šest. A proto ještě jednou mamince Terezky děkujeme za takovou dobrotu. A Terezce přejeme vše nejlepší.

Příští měsíc se těšíme na výlet do Marlenky. A také na lepší počasí. Věříme, že už bude sluníčko.

Aneta Profotová, třída Květinka

Vše nejlepší!

Tereza slaví narozeniny. Ty makronky byly opravdu výborné!

Eliška a její planeta

Děti z Květinčky třídí odpad

Kraslice pro Adélku

Víteček barví vajíčko ze sádry

Naše maléřka Raduška v akci ve třídě Květinka

Velikonočního beránka upekly děti, rodiče i učitelky společně

Malí cukráři se vydali do Marlenky

Jaro je tady, ale sluníčka a tepla by mohlo být více. V Čeladné jsme přivítali jaro tradiční slavností u Památníku Josefa Kaluse. Vystoupily děti ze školek a školy, z dětského domova i tanečního kroužku. Naše holčičky Žabičky se proměnily ve včeličky a svou básničkou, písničkou a tanečkem včelky Máji zpestřily program. Všichni měli možnost koupit si kraslice, karabáče nebo jiné velikonoční ozdoby.

„Kropenatá slepičko, snes nám zlaté vajíčko...“

A blížily se Velikonoce. U nás ve třídě se uskutečnila malá dílnička pod vedením paní školnice Radky. Ta ovládá techniku malování vajíček voskem opravdu mistrně. O tom se také mohli přesvědčit a také si kraslice zakoupit návštěvníci slavnosti Vítání jara.

Ale vraťme se do třídy. Již od brzkého rána a vlastně až do oběda měly děti možnost nazdobit si svá vyfouknutá vajíčka voskovou technikou. Stalo se to už jakousi každoroční tradicí a děti byly nadšené. Ani chlapec, který zapomněl materiál, nepřišel zkrátka a odnesl si domů malované kraslice. Naši paní školnici to s dětmi šlo moc dobře a my jí tímto děkujeme a takovou krásnou spolupráci oceňujeme.

To samozřejmě nebylo vše. Děti tvořily přáníčka, zápichy v podobě zajíčků, které zdobily květináče s osením. To si museli naši malí kamarádi sami zasít. Přibyly slepičky i kuřátka a všechny velikonoční ozdoby si

děti mohly odnést domů. Protože máme ve třídě 20 chlapců a potenciálních koledníků, učili se velikonoční písničky a říkadla. A děvčátka se vše naučila s nimi.

„Kominíku, kominíku, jsou komíny čisté? Podívám se, není to tak jisté.“

Motivací pro další povolání byla knížka o kominíku Valentovi, kterou jsme si četli na pokračování před odpoledním odpočinkem. Toto řemeslo bylo pro děti atraktivní také proto, že si mohly prohlédnout a osahat pravé kominické náčiní. A jak kominík odpočívá? Zatančí si kalamajku...

„Pekař peče chleba, je ho všude třeba...“

Přidali jsme ještě cukráře. Tento výběr pro život důležitých profesí také ovlivnila návštěva Marlenky. Než jsme se tam vydali, děti si vyzkoušely, jak těžkou práci má pekař a co a kolik toho musí upéct. Uhnětlý si těsto a pletly housky sypané mákem a sezamem. Byly dobré. Navštívili jsme také pekařství U Bočka a prohlédli si další pekařské výrobky.

A teď Marlenka. Velká výrobní hala na ulici Lískovecká ve Frýdku. Pro návštěvy veřejnosti jsou tam skvěle zařízeny. Prohlídka začala malou prezentací o firmě spojenou s bohatou ochutnávkou různých výrobků z medu. Už to není jen dort. Protože se tyto medové dobroty vyváží do celého světa, množství použitých ingrediencí se pohybuje v řádu stovek kilogramů. Prošli jsme se po proskleném ochozu s červeným kobercem a z ptáčích perspektivy jsme si prohlíželi celou výrobní linku. Bylo to opravdu zajímavé. Slečna, která nás provázela svým výkladem, byla moc milá.

Abychom nemysleli jen na sladké dobroty, preferujeme také pohybové aktivity, hlavně venku. Proto bychom byli rádi za trochu víc jarního sluníčka. Některé malé kamarády čeká plavecký výcvik. Pomalu se blíží svátek maminek, takže o práci a činnosti nemáme nouzi.

Ivana Chýlková, třída Žabičky

Se školnicí Radkou zdobí vajíčka Maty a Ondra

Velikonoce u Žabiček

Pekaři Péťa a Viki

Malí kominíci

Vojta a Sebík připravují těsto na beránka

Štěpán musí dobře vymazat formu

Stavitelé Sebík, Adam, Maty a Míša

Mezinárodní titul jsme obhájili!

MŠ Čeladenská beruška je dlouhodobě zapojena do mezinárodního programu Ekoškola. Být ale jen zapojenou školou nestačí. Je třeba v programu opravdu pracovat a svou práci každé tři roky obhájit při auditu. Ten připadl právě na letošní rok.

A tak k nám přijeli auditoři, aby zjistili, zda program naplňujeme na úrovni, která je nutná k tomu být Ekoškolou. Je třeba poděkovat dětem z ekokroužku Sovičky, které perfektně naši školku reprezentovaly a předvedly auditorům vše, co chtěli vidět a slyšet. Do Ekotýmu, který titul obhájoval, patří také rodiče dětí z MŠ, které reprezentovala paní Beňová. Její vhlad do metodiky Ekoškoly a popis činností, které v MŠ s dětmi i rodiči děláme, auditory nadchl a zaujal.

Auditorský tým naši školku ocenil, přísná kritéria Ekoškoly jsme naplnili na vysoké úrovni, svůj titul obhájili a můžeme být nadále majiteli Zelené cesty, nejvyššího ocenění v Ekoškole. Můžeme tak další tři roky být Ekoškolou se vším všudy a dělat to, co nás s dětmi baví a je nám blízké.

Titul si pojedeme slavnostně převzít do Prahy v červnu. Zároveň budeme pokračovat v práci krajského koordinátora Ekoškoly pro Moravskoslezský kraj, kterým Beruška je, a budeme dál oporou a podporou pro všechny MŠ, ZŠ i SŠ v tomto kraji, které mají s Ekoškolou co do činění.

Eva Wojnarová

Simulace koloběhu vody. Čekáme jestli žirafa opravdu zmokne.

Založení trepkoviště. Trepek velkých jsme viděli pod mikroskopem opravdu hodně.

Prckové v knihovně

Čeladenská beruška opět navštívila místní knihovnu, tentokrát s mladšími dětmi.

Dana Kosňovská pro děti připravila úžasný program s interaktivním předčítáním z knihy 101 dalmatinů a hrátky s knihou Knížka od francouzského výtvarníka Hervé Tulleta, která dokáže zaujmout i ty nejmladší čtenáře. Paní knihovnice se opravdu podařilo zapojit a motivovat všechny děti.

Dozvěděly se něco o tom, jak to v knihovně funguje, a mohly si prohlédnout nejrůznější knihy z dětské sekce. Po předčítání dostaly omalovánku s obrázkem štěňátka z přečtené knihy, kterou si mohly v knihovně vybarvit a vystavit na nástěnce. Před odchodem si všichni vybrali svůj barevný puntík, o kterém si četli v knize Kniha.

Na základě zpětné vazby od dětí je jasné, že se paní Kosňovské opravdu podařilo děti motivovat k dalšímu navštěvování knihovny.

Anastázie Hejková

Interaktivní předčítání z knihy 101 dalmatinů

Děti si s nadšením zatleskaly

Hrátky s knihou od od francouzského výtvarníka Hervé Tulleta

Nic nás nezastaví

Když jsem připravovala už 8. ročník úklidové akce S Ekoškolou uklidíme Čeladnou, předpokládala jsem, že se jako vždy do akce zapojí zaměstnankyně, děti a rodiče z naší MŠ.

V celorepublikovém dnu konání akce (1. dubna) nám počasí nepřálo. Od rána bylo zataženo a v hodině H začalo pršet. Přesto nás to neodradilo a vybaveni pytlí, rukavicemi a odhodláním jsme v hojném počtu s kolegyněmi, rodiči a jejich dětmi vyrazili uklidit břeh Čeladenky.

A pak se to stalo. Když jsme se vraceli z první části úklidu, objevila se před námi sedmnáctičlenná skupina malých i velkých skautů, jejich rodičů a vedoucích se slovy: „Tak my jsme tady na ten úklid!“

Nevěřila jsem vlastním očím, ale zkrátka se stalo to, že ostravští skauti si vyhledali v registru úklidů Čeladnou, sedli do vlaku, nasadili rukavice, pláštěnky a pustili se do úklidu Čeladné. Úklid byl tak důkladný, že jsme na svoz odpadu museli objednat kontejner. Nevěděla jsem, jestli se mám radovat z toho, že jsme toho tolik uklidili nebo se za Čeladňany stydět, protože to moc pěkná vizitka pro místní nebyla. S tím, že metr od odpadkového koše najdete plechovku nebo papírek, možná trochu počítáte, ale obkladačky nebo vánoční výzdoba na kraji lesa za halou, to vás překvapí. Některý odpad už byl tak letitý, že doslova prorostl přírodou. Našli

Uklízečička

jste také nebezpečný odpad, který by mohl ublížit, použitou jehlu ze stříkačky.

Každý rok si říkám, že příští rok už nebude co uklízet, že přece máme všude kontejnery, víme, jak dlouho se odpady rozkládají, že se dají recyklovat, že to není

estetické... A těším se, až jednou vyrazíme na úklid, vrátíme se s prázdnými pytlí a se skauty si třeba jen opečeme buřty. A než se tak stane, věřte, že nás nic nezastaví a Čeladnou budeme uklízet dál.

Jana Bartošová

Takové množství odpadu jsme nasbírali za 2 hodiny

Valentýnka se vrhá na odpady vyzbrojená rukavicemi

Pneumatika už prorostla stromem

Injekční jehla zapíchnutá v kmeni stromu

Když uklízí celá rodina

Pletení pomlázky vyžadovalo týmovou spolupráci

Zdobení kraslic

Zajíci, řeřichy, kraslice i ovečky

Duben jsme v Čeladenské berušce započali velikonoční dílnou pro děti a jejich blízké.

Snažily jsme se připravit dostatek stanovišť, aby si každý mohl přijít na své, a pak už jen užasle sledovaly hojnou účast a mnohdy také velmi soustředěné rodiče, kteří pomáhali svým dětem například s tvorbou velikonočního zajíčka ze dřeva, sázením řeřichy do skořápky, zdobením kraslic, vyplétáním oveček, tvořením přáníček a dalšími aktivitami.

Největším lákadlem se stalo pletení obřích pomlázek, při kterém jsme zažili nemálo legrace. Celým odpolednem se linula příjemná vůně kávy a o beránka a jiné dobroty samozřejmě také nebyla nouze. Spokojené děti si v podvečer odnášely domů mnohdy i plnou náruč společných výtvorů. Děkujeme za krásně strávený čas a těšíme se brzy na viděnou.

Tereza Palkovská

Zlepšíme svět, ve kterém žijeme!

Kampaň obyčejného hrdinství 2023

Jeden týden tisíce lidí milionový dopad

7 dní výzev od 1. do 7. května

Zasadíme strom nebo jinou rostlinu

Digitální detox

Snižíme spotřebu vody

Inovujeme a šetříme energii

Požijeme věci odpovědně

Budujeme prostředí pro zvířata

Cestujeme šetrně

Jsmo venku a objevujeme

Jíme zdravě a ekologicky

Vzděláváme se v eko

Podpoříme dobrou věc

www.ekoskola.cz

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

Čeladná beruška, p.o., Čeladná 389, pro školní rok 2023/2024

KDO JSME:

- ❖ Jsme státní mateřská škola, jejímž zřizovatelem je obec Čeladná, školné činí 800,- měsíčně
- ❖ Jsme mateřská škola pracující v programu Začít spolu
- ❖ Jsme zaměřeni na osobnostně sociální výchovu dětí
- ❖ Jsme mateřská škola zapojená do mezinárodního programu Ekoškola
- ❖ Jsme škola blízká přírodě, věnujeme se mimo jiné environmentální a polytechnické výchově a vzdělávání, předčtenářské a předmatematické gramotnosti

NABÍZÍME:

- ❖ Rodinnou atmosféru
- ❖ Individuální přístup
- ❖ Kvalitní přípravu pro vstup dětí do základního vzdělávání
- ❖ Podnětné prostředí ve třídě i na zahradě
- ❖ Další aktivity – kroužek keramiky, angličtiny, taneční pohybové průpravy, kurz plavání, lyžování, návštěvy solné jeskyně, kulturní a zábavné akce nejen pro děti

Jestliže zvažujete docházku Vašeho dítěte do MŠ Čeladná beruška, p.o., doporučujeme Vám přijít podívat se do MŠ třeba i s dítětem ještě před zápisem a seznámit s prostředím i prací s dětmi. Pro dohodnutí termínu návštěvy nás kontaktujte na tel. 777 364 188 nebo na e-mailu ms@celadenskaberuška.cz

Zápis k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2022/2023 do Mateřské školy Čeladná beruška, příspěvková organizace bude probíhat **15. května 2023 od 13:00 do 16:00 v budově MŠ**

K zápisu do MŠ 15. května 2022 nemohou podat přihlášku cizinci s vízem za účelem strpení pobytu na území ČR podle §33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců na území ČR („uprchlíci“) s místem pobytu ve spádové oblasti. Pro tyto cizince – uprchlíky je určen termín zápisu 15. června 2023 od 15:30 do 16:00

Podrobné informace k zápisu a veškeré formuláře naleznete na www.celadenskaberuška.cz
Pokud nemáte možnost tisku, vyzvedněte si formuláře v MŠ

Žádost o přijetí k předškolnímu vzdělávání musí obsahovat:

- Vyplněný formulář Žádost o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání
- Potvrzení registrujícího lékaře dítěte
- Originál rodného listu dítěte a občanský průkaz jednoho z rodičů k nahlédnutí pro kontrolu uvedených údajů

Na Vás a Vaše děti se těší
tým zaměstnanců MŠ Čeladná beruška

Knihu ABECEDA BESKYD pokřtíme 25. května 2024 v Památníku Josefa Kaluse

Okrašlovací spolek Rozhledna chystá vydání své sté knihy ve spolkovém nakladatelství Moravská expedice. Kniha ponese titul ABECEDA BESKYD a formou slovníku přinese stovky jmen těch, kteří se v Beskydech (a na Valašsku) narodili či se jinak zasloužili o jejich propagaci. Proč zahrnujeme do obsahu Valaško? V úvodu knihy se mimo jiné píše:

„Odborné texty říkají: Beskydy je označení pro vnější severní flyšové horské pásmo Karpat. Rozkládá se na území Česka, Polska a Slovenska. Zalesněné středoho-ry tvoří menší pohoří: Moravskoslezské Beskydy, Slezské Beskydy, Kysucké Beskydy a Oravské Beskydy. V Polsku se rozlišují Západní Beskydy a Východní Beskydy.

My se budeme hlavně držet Beskyd Moravskoslezských. Avšak s jejich historií je úzce spojeno Valaško. To sice nepatří přímo do Beskyd, ale je s nimi spojeno jakousi pupeční šňůrou. Ať již jde třeba o zbojníky, o Laško či o umělce nebo lesníky, kteří rodem Valaši, působili v krajích beskydských. Konec konců s původním nápadem na založení Valašského muzea v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm přišli bratři Alois a Bohumír Jaroňkovi, rodáci ze Zlína. Nejprve založili (1911) v Rožnově pod Radhoštěm Valašský muzejní a národopisný spolek, kterému v letech 1911–1926 předsedal Bohumír. V roce 1925 bylo v Rožnově pod Radhoštěm založeno Valašské muzeum v přírodě. Navíc Alois Jaroněk měl počátkem minulého století malířský ateliér v čeladenských Lázních Skalka, tedy téměř v samém srdci Beskyd.

A Rožnov je součástí Západních Beskyd a k tomu všemu ještě pod Radhoštěm. I když tento přívalstek pod Radhoštěm byl městu dán výnosem vídeňského ministerstva vnitra z října 1913, aby tak byl podpořen vznikající turistický ruch. Leč památná hora Radhošť, ležící pouhých šest kilometrů od města, je sedmou nejvyšší horou Moravskoslezských Beskyd. Tak co s Valaškem? Musíme je z velké části pojmout do Abecedy Beskyd. Nedá se s tím nic dělat. Nedá se totiž předpokládat, že v nejbližších sto letech někdo napíše a vydá Abecedu Valaška.

KDO KNIHU POKŘTÍ?

Knihu pokřtí mimo jiné i Janek Satina, malíř a výtvarník, hudebník, zpěvák, provozochodec, milovník Lysé hory, skokan na

lyžích a beskydský rodák. Ten v úvodu píše: *„Ať se Vám tato kniha patřičně ošoupá, podle toho, jak často po ní budete sahat ve své knihovně. To Vám přeje... Jan Satina.“*

Konec konců tradičních i netradičních křtí- telů, jako u vydání každé knihy z Moravské expedice, bude daleko více. Takže 25. května příštího roku se v pozdní

odpoledne snad sejdem. Místa bude pro všechny dost: jednali jsme o tom se starostou Pavolem Lukšou. Obec nechá navozit stoly a postaví podium, aby křest byl především důstojný.

PETR ANDERLE

ABECEDA BESKYD

Petr Anderle

120 LET ČELADENSKÝCH LÁZNÍ 1902-2022 ⁽⁷⁾

Sto a dvacet let. Za tu dobu se z místa, které se ničím neodlišovalo od okolní krásné, ale pro život člověka tvrdé krajiny, stal klenot Čeladné a celých Beskyd. Neuvěřitelnou proměnou prošlo díky shodám mnoha náhod, ale především díky ideálům a houževnatosti lidí, kteří tady nechali kus svého života. Nabízíme čtenářům příležitost na chvíli zpomalit a začíst se do příběhů osobností, bez kterých by Čeladná nebyla Čeladnou.

Spisovatelka Procházková a cestovatel Mráz

Prvním, kdo byl okouzlen čeladenskými lázněmi, byla spisovatelka Miroslava Marie Procházková. Druhým byl autor nad jiné znamenitý, český cestovatel Enrique Stanko Vráz. Ten svého času o Lázních Skalka prohlásil:

„Jest jen málo míst na světě, kde by bylo nakupeno tolik půvabů a krás přírodních jako v tomto koutku Valašska, jenž bezdůvodně nezove se Rájem moravským“.

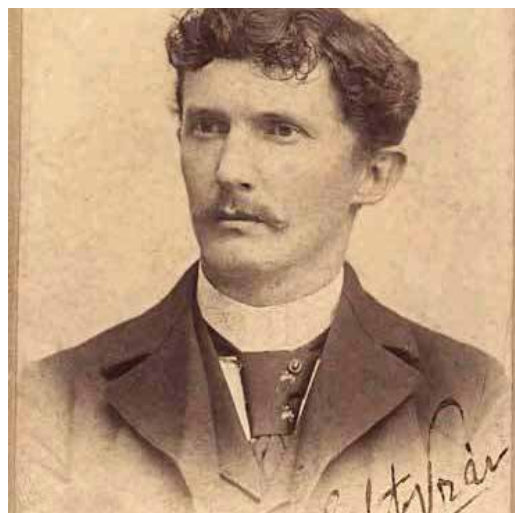
Miloslava Marie Procházková, rozená Kramářová (1844–1923) byla známa jako česká redaktorka, vlastenka, autorka společenských prací a také překladatelka z francouzštiny. Svými knihami se zasloužila o rozvoj turistiky na Moravě. V roce 1886 vydala například u Karla Šolce v Kutné Hoře národopisnou knihu „O důležitosti kroje národního“, v roce 1892 pak nádherné „Illustrované pověsti Moravské“. Ty vyšly v otcově a manželově tiskárně s hezkými ilustracemi Mikoláše Alše (kapitoly O Radhošti, O Kotouči, O původci jména Kravařova aj.).

V roce 1900 vydala životopisnou knihu o moravském vlastenci a buditeli P. Ignáci Wurmovi „P. Ignát Wurm ve svém životě“.

V roce 1905 vydává půvabnou knihu „Naše Bezkydy“, jejímž ústředním tématem je mimo jiné činnost léčebného ústavu Skalka v tehdejších Velkých Kunčicích pod Radhoštěm, který tehdy nesl název „Sanatorium a vodoléčebné valašské lázně Skalka“. Jeho pokračovatelem je vlastně dnes poměrně známé rehabilitační centrum v Čeladné.

Procházková je první, kdo lázně popsal. Sama se v tehdejších lázních několikrát úspěšně léčila a v uvedené knize přináší jako první autentické svědectví o tom, že při své návštěvě lázní byl jejich okolím značně uchvácen náš světový cestovatel Stanko Vráz. Jako zralá třiašedesátiletá žena vydává v roce 1907 zajímavou disputaci na téma „Manželství a jeho reforma“.

PETR ANDERLE

Rehabilitační centrum Čeladná

Galerie Lara

Jana Pavelková Veselé obrázky

5. 5. – 13. 6. 2023

Jako host vystavuje Patrik Pavelka

Výstava je prodejní, galerie je otevřena denně od 9 do 20.30 hod.

ZNAMENITÍ LÉKAŘI V ČESKÝCH ZEMÍCH (28)

Málokterý lékař má svůj dům

„Někdy se na ně zapomíná a někdy na ně zapomenout nelze, protože již zapomenuti jsou a nejsou ani vzpomínáni. A přitom naše země má ve své historii mnoho osobností, patřících mezi znamenité představitele vědy lékařské.“

Lékaři patřili i v minulosti k všestranně vzdělaným lidem, kteří nezdřívka vynikli v mnoha jiných oborech. Byli spisovatelé, hudebníci, cestovatelé, archeologové, botanici či dokonce i úspěšnými profesionálními vojáky. Většinou vynikli také proto, že byli nejen odvažní, ale i zdravě sebevědomí.“

Těmito úvodními slovy začínalo každou středu, počínaje 27. zářím 2017, mé krátké vyprávění o některém ze „znamenitych lékařů v českých zemích“, rekrutujících se většinou z 16.–20. století. Seriál skončil ve středu 22. ledna 2020 a čtenáři se dočkali celkem sto jeden a dvacet příběhů v internetovém deníku „Neviditelný pes“ Lidových novin. Samozřejmě, že zde byl perspektivní záměr vydat ony příběhy jako knihu.

Paradoxně vše uspěl koronavirus. Lékaři, sestry a další zdravotníci se postupem času stali předmětem všeobecné úcty a upřímného obdivu. A současně potřebují více než kdy jindy naši podporu, bez ohledu na rozdílné názory společnosti, týkající se probíhající pandemie. A tak nás napadlo vydat tuto knihu ještě před letošními svátky vánočními a neprodávat ji. Rozdávat. Na znamení úcty k těm, kteří stojí v čele současného boje s lítým nepřitelem a vpravdě nasazují své životy. Jenže z čeho tisk zaplatit?

Vyhlásili jsme sbírku. První přišel náš tiskař: „Udělám vstřícnou cenu tisku“. A posléze jsme vydali výzvu, která oslovila více než třicet konkrétních osob a dvě obce. Jsou jimi obec Čeladná a obec Úsilné (Voselno) z jižních Čech. Jména dárců, kteří s tím souhlasili, jsou zveřejněna v tiráži knihy. Díky nim nebude kniha prodávána v knihkupectvích, leč bude rozdávána všude tam, kde padne na úrodnou půdu. Kniha vyšla o loňských Vánocích v nákladu 2 000 ks, v atypickém formátu A5, ve velmi vkusné grafické úpravě, která je také darem.

Stále je o ni značný zájem, nejen v medicínských kruzích. A přispívat se dá i nadále na účet číslo 186 745 03 59/0800 (variabilní symbol = datum odeslání bez interpunkce), neboť značné náklady si vyžádá také poštovné. Na znamení úcty k dárcům, z nichž mnozí jsou z Čeladné a z okolí, přetiskneme v několika pokračováních v Čeladenském zpravodaji vybrané lékařské příběhy, jejichž nositelé jsou buď z Beskyd, nebo z našeho blízkého moravského kraje, či dokonce z Čeladné.

O knihu si mohou zájemci napsat na adresu Okrašlovací spolek Rozhledna, Čeladná 42, 739 12 Čeladná. Nebo e-mailem na adresu: ondrejnikrozhledna@seznam.cz

Petr Anderle

V mnoha rodinách se oddanost službě lékařské jednoduše dědí. A to je také příběh významného českého plastického chirurga profesora MUDr. Miroslava Fáry (*1923). Narodil se 29. července v domě na pelhřimovském náměstí, který se dodnes nazývá „Fárův dům“. Náhoda? Nikoli.

DŮM (NEJEN) PRO MIROSLAVA

V roce 1911 zakoupil otec Miroslava Fáry MUDr. Vojtěch Fára (1864–1950) od Leopolda ze Šternabachu dům s hostincem „U Zlatého soudku“ čp. 13, stojící dodnes na úzké gotické parcele západní strany náměstí v Pelhřimově. V letech 1913–1914 byl dům zásadně přestavěn. MUDr. Vojtěch Fára plány na kubistickou přestavbu svěřil svému příteli a kolegovi z Klubu za Starou Prahu architektu Pavlu Janákovi (1882–1956), který byl mimo jiné žákem architekta Otty Wagnera (1841–1918) a spolupracovníkem architekta Josefa Gočára (1880–1845). Stavební práce provedl stavitel Karel Postránecký. V přízemí vznikly čtyři prodejní prostory (bylo obnoveno podloubí zazděné v roce 1880), v patře pak lékařova ordinace s čekárnou a moderní bytové prostory rodiny majitelovy. Ve dvoře vzniklo rozsáhlé hospodářské zázemí a další byty. Přestavba byla velice solidní a dodnes odborně ceněná. A o deset let později se v tomto domě narodil Miroslav Fára.

STAROSTOU MĚSTA I SOKOLA

Jeho otec, známý místní stomatolog MUDr. Vojtěch Fára, byl úspěšným studentem profesora MUDr. Eduarda Nessela. I přes páň profesorovo vábení, aby zůstal v Praze, se programově vrátil do rodného Pelhřimova. Fárové k Pelhřimovu patřili jakoby odjakživa. Otec Vojtěcha Fáry, František, vlastnil zemědělský statek a měl celkem čtyři syny. Nejstarší z nich, František Fára (*1859), vystudoval práva a spolu s bratrem Vojtěchem patřili k předním organizátorům místního společenského života. Vojtěch Fára byl například až do roku 1935 starostou místního Sokola. K dovršení všeho byl František Fára v roce 1908 zvolen starostou města a velice prozíravě pečoval o jeho rozvoj až do roku 1919. Bohužel, narození svého synovce Miroslava se již nedočkal. Po delší nemoci zemřel 3. února 1922.

Fárův dům na pelhřimovském náměstí

ŠVECovo GYMNAZIUM, JEHOŽ NÁZEV UŽ NIKDO NEZNÁ

Ještě před první světovou válkou pojalo vedení města v čele se starostou Františkem Fárou úmysl postavit moderní základní školu. Ta byla pro „zpoždění válečné“ postavena až v letech 1923–1926, takže starostův synovec se v ní již jako žák vzdělával. Činil tak i později, když byl tento komplex přeměněn na gymnázium.

Pelhřimovské gymnázium má úžasnou tradici (od roku 1871, 1855 vyšší gymnázium, od roku 1892 státní) a v seznamech studentů najdeme řadu významných jmen. Z dřívějších například básníka, Antonína Sovu a mnohé jiné. Po první válce, bohužel jen až do okupace v roce 1939, neslo gymnázium i název svého absolventa, významného legionáře Josefa Jiřího Švece (1883–1918). Ten, ač rodák z Čenkova u Tříštně, na pelhřimovském gymnáziu v roce 1902 maturoval. Jeho životní příběh z dob boje našich legií proti bolševikům je dnes bohužel málo známý. Stopy po Švecovi zahlazovali nacisté, posléze pak i komunisté.

A tak ještě na Švecovo gymnázium přicházejí mimo jiné dva místní rodáci – Lubomír Lipský (1923–2015), Mistr herectví, a právě Miroslav Fára (1923–2013), Mistr plastické chirurgie. Miroslav Fára maturoval v roce 1941, a co dál? Vysoké školy byly zavřeny (to již věděl, že chce studovat medicínu jako

jeho tři starší bratři – byli stomatologové podle tatínka) a hrozilo mu totální nasazení. A tak vstupuje do učení a získává výuční list automechanika. Leč v roce 1949 již promuje na pražské medicíně.

JAK SE RODÍ LEGENDA

Po získání potřebné praxe v různých odvětvích nastoupil v roce 1955 na Klinikou plastické chirurgie jako sekundární lékař. Deset let zde pracoval pod vedením profesora Františka Buriana (1881–1965), který byl zakladatelem české plastické chirurgie, když se díky němu Československo stalo první zemí na světě, která plastickou chirurgii uznala a akceptovala se všemi možnými důsledky. Američané ji uznali teprve v roce 1937, většina států až po druhé světové válce. Nejen proto byl profesor Burian čestným členem americké chirurgické společnosti a později i členem americké vědecké akademie.

Profesor Burian (na snímku dole) okamžitě rozpoznal, že je MUDr. Miroslav Fára nevšední talent. A tak se mu zcela věnoval, podobně jako i jeho následovníci profesor Václav Karfík (1904–1981) a profesorka Marie Pešková (1935–2008). A doktor Fára nezklamal. V roce 1965 byl již jmenován docentem, o pět let později získal titul doktora věd a v roce 1976 byl jmenován profesorem plastické chirurgie. Díky jeho odborným i jazykovým dispozicím mu profesor Burian rád tak trochu pomohl do světa.

A tak se profesor MUDr. Miroslav Fára DrSc. učí na klinikách v Kanadě, v USA, v Japonsku, v Singapuru, ve Švédsku či v Austrálii a v mnoha jiných zemích. Učí se,

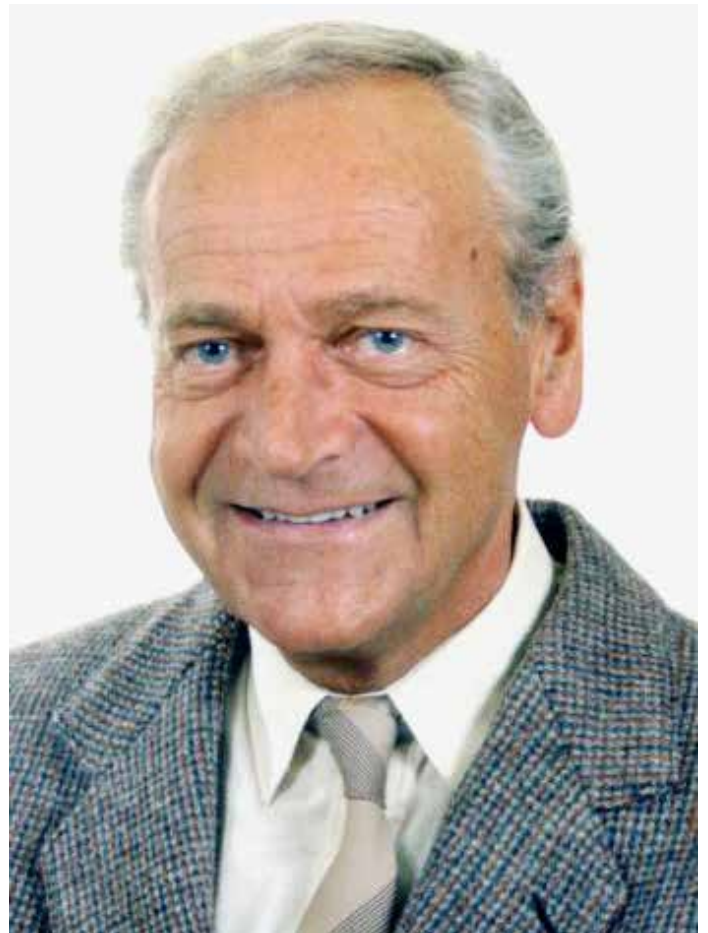
František Burian

přednáší, publikuje a operuje. Jeho anatomické studie obličejových rozštěpů jsou unikátní a s velkou pozorností sledovány na prestižních pracovištích plastické chirurgie na celém světě. Na jeho přednáškách doma i v zahraničí nebylo nikdy volných míst.

Jeho dílem jsou stovky vědeckých článků a přednášek a publikací. Mladší lékaři, kteří již dnes v plastické chirurgii něco znamenají, se chlubitím, že byli jeho žáky. Za všechny jmenujme MUDr. Miroslava Tvrdka nebo MUDr. Jana Měšťana.

Jeho žákem byl mimo jiné i o dvacet let mladší profesor MUDr. Jiří Mazánek, DrSc. (1943–2017). A měli mezi sebou i hřejivý lidský vztah. Když se Jiřímu Mazánkovi Miroslav Fára svěřil, že by rád vydal vzpomínky svého tatínka, zubního lékaře z Pelhřimova, dali se oba spolu do toho. A v roce 2012 vyšly v časopisu české stomatologické komory (LKS) tři části vyprávění pod názvem „Doktor Vojtěch Fára vzpomíná“. Zubař Fára vzpomíná nejen a svého učitele profesora Nessela, ale i na své začátky a na počátky spolkového života stomatologů a lékařů vůbec.

Když se zabýváme životy a prací lidí, kteří dosáhli v tom či onom oboru výrazných úspěchů, vždy si uvědomujeme (i když ne zcela všichni), jak důležitá je v životě tradice rodinná, prostředí občanské a také to, kolik nám bylo poskytnuto příležitostí k tomu, abychom mohli odborně i lidsky vyrůst. Nemusíme být vždy geniálními tvůrci, v našem případě plastickými chirurgy. Zmíněný již strýc Miroslava Fára, onen budoucí starosta Pelhřimova František Fára, ještě v době svých právnických studií sepsal pro potřeby místního spolku s názvem Občansko-čtenářská řemeslnická beseda spis o tom, proč je nutné pelhřimovské gymnázium (zatím nižší reálné) rozšířit na vyšší stupeň. To jsou ty potřebné aktivity občanské. Profesor Miroslav Fára se do rodného města celý život velice rád vracel.

MUDr. Miroslav Fára

Tedy - kdykoli mohl. Proč asi?

Inu také proto, že v jeho rodném městě žili lidé vzdělaní a přemýšliví. Například dvacátý třetí červen roku 1872 byl v životě města významný tím, že byl slavnostně položen základní kámen nové budovy gymnázia. Slavnostní řeč jeho ředitele Václava Petrů se nesla v duchu vlasteneckém apelujícím na význam vzdělání a osvěty. A mimo jiné prohlásil: „Účel školy dle nového názoru záleží právě v tom, aby člověka naučila z nabytých vědomostí a zkušeností pro sebe pracovat. Doby už minuly, když na mladíka, odbyšího jistý počet škol, úředově s otevřenou náručí čekali, doby ty bohudík se změnily a přítomnost vybírá si jen ty, kteří ve škole myslet a rozumět se naučili.“

Stalo se tak před 148 lety. A člověka maně napadá, že by to bylo docela pěkné, kdyby to platilo i v dobách dnešních. A kdyby učitelé a žáci v tomto duchu smýšleli. Miroslav Fára to stihnul.

PETR ANDERLE

Zahájili jsme komunitní plánování sociálních služeb

MAS Frýdlantsko-Beskydy spojuje síly s odborem sociálních věcí Frýdlant nad Ostravicí a zahajuje proces komunitního plánování rozvoje sociálních služeb a dalších aktivit v sociální oblasti.

V rámci procesu komunitního plánování nás čeká mnoho hezkého. Budeme společně po dobu dvou let pracovat na tom, abychom zjistili potřeby občanů v sociální oblasti, jak se jim v našem území žije, co jim chybí nebo naopak čeho je dostatek. Díky tomuto procesu můžeme efektivně nastavit spolupráci s obcemi a poskytovateli sociálních služeb a dalších aktivit, vést společnou diskuzi a hledat vhodná řešení sociálních problémů, které se na území vyskytují. Výsledkem naší spolupráce bude lepší představa, jakým směrem by se sociální a další navazující služby v území mohly dále v následujících letech ubírat.

Vzájemná spolupráce se přímo dotkne 13 obcí našeho území (Baška, Bílá, Čeladná, Frýdlant,

Janovice, Kunčice pod Ondřejníkem, Lhotka, Malenovice, Metylovice, Ostravice, Pržno, Pstruží a Staré Hamry), odboru sociálních věcí Frýdlantu nad Ostravicí, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a kanceláře MAS. Do spolupráce budou zapojeni také poskytovatelé sociálních služeb a další subjekty, například občané realizující různé neformální aktivity v sociální oblasti, zástupci spolků, svépomocných skupin nebo místních komunit.

Do tohoto procesu se budeme snažit zapojit občany všech věkových kategorií, kteří jsou ochotni sdílet své názory a diskutovat o různých sociálních otázkách a problémech. Pokud již nyní někdo z vás má další otázky anebo by se chtěl

do komunitního plánování přímo zapojit, může pro více informací kontaktovat koordinátorku Martinu O'Reilly na e-mailu oreilly@masfb.cz nebo na čísle 739 372 584.

Proces komunitního plánování rozvoje sociálních služeb bude probíhat v rámci projektu z Operačního programu Zaměstnanost „Posilujeme sociální práci na obcích v území MAS Frýdlantsko-Beskydy“. Hlavním realizátorem aktivit a příjemcem dotace je kancelář MAS Frýdlantsko-Beskydy a registrační číslo projektu je CZ.03.02.01/00/22_008/0000068.

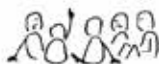
Martina O'Reilly

Spolufinancováno
Evropskou unií

Posilujeme sociální práci v území
MAS Frýdlantsko-Beskydy

KOMUNITNÍ PLÁNOVÁNÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB
V ÚZEMÍ MAS FRÝDLATNSKO-BESKYDY

Setkání občanů Čeladné

Srdečně zveme všechny občany Čeladné na krátké posezení u kávy, kde probereme spokojenost s dostupností sociálních a dalších navazujících služeb v naší obci.

Jste-li senior, maminka na mateřské, pečující nebo pracující osoba a rádi diskutujete, potřebujeme právě Vás!

Podílíme se na rozvoji a plánování sociálních služeb v našem území a potřebujeme znát Vaše potřeby.

23.5. 2023 • 16:00
Obřadní místnost OÚ v Čeladné.

Svou účast prosím potvrďte Martině O'Reilly do 19. 5. na oreilly@masfb.cz nebo na tel. čísle 739 372 584.
Připravíme pro vás malé občerstvení.

Tato aktivita je realizovaná v rámci projektu z OPZ+ "Posilujeme sociální práci na obcích v území MAS Frýdlantsko-Beskydy" CZ.03.02.01/00/22_008/0000068.

DÁT DĚTEM RODINU (7)

Během loňských prázdnin odbor sociálních věcí Městského úřadu ve Frýdlantu nad Ostravicí veřejnosti představil osm dílů videospotů s názvem Dokázali změnit svět – aspoň některým dětem, ve kterých „naši“ pěstouni vyprávěli o svých zkušenostech při péči o děti. Do videospotů se celé jejich povídání nemohlo vejít, proto je čtenářům nabídneme v sérii rozhovorů s jednotlivými pěstouny. Nyní se k pěstounské péči vyjadřuje sociální pracovnice Kateřina Illésová.

Kateřina Illésová: Rádi všem poskytneme potřebné informace

Proč se stát pěstounem?

První myšlenkou bývá potřeba někomu pomoci, o někoho pečovat. Je za tím vědomí, že mám spokojenou rodinu, vychovávám nebo jsem vychoval děti a mám stále dost sil, abych mohl pomáhat dětem, které nemohou vyrůstat ve své vlastní rodině a často neprožily mnoho dobrého. Budoucí pěstouni chtějí dát dětem svou lásku, nabídnout možnosti a ukázat jim, že svět může být dobré místo pro život. Někdy je to také touha naplnit svůj život péčí o někoho druhého (může žít sám nebo mu dospělé děti odešly), dát životu nový smysl, předávat své zkušenosti...

Jak podat žádost a projít posuzováním, zaškolit se na pěstouna?

Žádost je možné podat na odboru sociálních věcí Městského úřadu ve Frýdlantu nad Ostravicí. Podání žádosti většinou předchází kontakt se sociální pracovnicí, která zájemci poskytne informace o tom, co pěstounská péče obnáší, jaké jsou práva a povinnosti pěstouna, jaké děti přicházejí do pěstounské péče, jaké je finanční zabezpečení pěstounské péče... Vyplnění žádosti je snadné, je potřeba doložit také potvrzení od lékaře a fotografie. Po podání žádosti následuje předem domluvená návštěva v domácnosti žadatele a rozhovor o jeho představách, podmínkách v domácnosti a možnostech budoucí péče. Další posuzování žadatele provádí Centrum psychologické pomoci, které má zastoupení v každém větším městě našeho kraje. Poté pracovníce krajského úřadu vydají rozhodnutí o zařazení žadatele do evidence osob vhodných stát se pěstounem. Celý proces od podání žádosti by neměl trvat déle než devět měsíců.

Jaké je první seznámení s pěstounským dítětem?

Na krajském úřadu vedou evidenci dětí i evidenci žadatelů o náhradní rodinnou péči. Hledají pro konkrétní dítě vhodnou rodinu. Vytipovaný budoucí pěstoun bývá pozván na schůzku na krajský úřad, kde se dozví informace ke konkrétnímu dítěti. Poté má možnost se s dítětem setkat i osobně. Pokud jeho zájem o přijetí dítěte trvá (přeskočí ona pověstná „jiskra“), podává si pěstoun návrh k soudu na svěřením dítěte to jeho péče a pomalu se začíná navazovat vztah mezi dítětem a pěstounem formou návštěv a setkávání. Je to většinou několikamě-

síční proces. Děti do takzvané dlouhodobé pěstounské péče přecházejí převážně z pěstounské péče na přechodnou dobu nebo z ústavní péče.

Co se změní příchodem dítěte do pěstounské rodiny?

Dítě přichází do pěstounské rodiny na základě pravomocného rozhodnutí soudu. Je potřeba si uvědomit, že dítěti se změní naprosto všechno – nejen rodinné prostředí, ale velmi často také škola, město, kamarádi... Je vhodné to dítěti ulehčit a zůstat s ním nějakou dobu doma (do 4 let věku přijatého dítěte lze pobírat rodičovský příspěvek, do 7 let je možné čerpat dávky nemocenského pojištění: peněžitou pomoc v mateřství nebo otcovskou). Pěstoun si také musí vyřídit dávky pěstounské péče na úřadu práce, navázat spolupráci s doprovázející organizací, může změnit dítěti trvalé bydliště.

Jaké to je, když už jsem pěstounem delší dobu?

Pěstounská rodina funguje jako každá jiná rodina. Řeší se běžné záležitosti v životě dítěte, každodenní režim, zájmová činnost, spolupráce se školou, s lékaři, prožívají se radosti i starosti...

Jak vnímá přijaté dítě širší rodina pěstouna?

Pěstoun by měl mít pro svou činnost podporu rodiny. Přijaté dítě se postupně začleňuje i do širší rodiny pěstouna, dítě vnímá tyto osoby jako své blízké a nemělo by docházet například k odlišnému přístupu k vlastním dětem pěstouna a dětem přijatým.

Pomáhá pěstounům při výkonu pěstounské péče někdo? Mají se na koho obrátit, když potřebují poradit?

Pěstouni uzavírají dohodu s doprovázející organizací. Využívají pak podporu a konzultace této organizace, jejich odborníků a především své klíčové sociální pracovnice, která je s rodinou v pravidelném kontaktu minimálně jednou za dva měsíce. Pěstouni také úzce spolupracují se sociální pracovníci orgánu sociálně-právní ochrany dětí, která jim rovněž pomáhá řešit záležitosti dítěte.

Co byste vzkázala všem, kteří o myšlence stát se pěstounem uvažují?

Neváhejte! Pokud se jen trochu zaobíráte myšlenkou, že byste se mohli stát pěstouny, přijďte se na náš úřad zeptat. Rádi vám poskytneme podrobné informace, ať máte představu, co vše pěstounská péče obnáší, a můžete se sami rozhodnout. Neodkládejte své rozhodnutí, protože je plno dětí, které na život v náhradní rodině čekají.

Kde jinde by mělo dítě vyrůstat než v rodině? Pro děti, které nemají vlastní funkční rodinu, hledáme rodinu náhradní.

STAŇTE SE PĚSTOUNY!

Pro více informací kontaktujte:

**Městský úřad Frýdlant n. O., odbor sociálních věcí
(Hlavní 139, kancelář č. 120)**

Kateřina Illésová

tel.: 558 604 179

e-mail: killesova@frydlantno.cz

Kontinentální postel LIBRA
s designem Jana Plecháče

Změníme Váš spánek
johann-malle.cz

Zajišťování služeb z oblasti

Fyzická ostraha majetku

Ochrana osob

Převoz hotovosti a cenin

Elektronická ostraha objektů

Odhalování nelegální
zpravodajské techniky

Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

...a bezpečí má jméno

Nabízíme připojení Vašeho bytu, apartmánu, chaty nebo sídla Vaší firmy k novému pultu centralizované ochrany „KRONOS“, který svými parametry vysoce převyšuje současné standardní PCO. Systém lze přizpůsobit na míru, dle Vašich požadavků a potřeb.

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNĚ
RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu, apartmánu, chaty nebo provozovny. Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme návrh na zabezpečení Vašeho objektu. Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmostí je také možnost zapojení hlásičů požáru. Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

Odměna pro luštitel: krásná kniha o historii Čeladné

Tajenka z minulého čísla: PAMÁTNÍK JOSEFA KALUSE ZAHAJUJE VÝSTAVNÍ SEZÓNU. Knihu získává Danuše Chromčáková. Dnes opět hrajeme o historickou knihu Petra Anderle. Odpovědi se jménem a adresou pošlete na OÚ Čeladná nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR: -VEVI-	NÁZEV KOUPELOVÉ SOLI	1. ČÁST TAJENKY	SLOVENSKÝ „DROBET“	ČESKÝ PŘÁVNÍK		VRSTVA DRUHOHOR	SPZ ÚSTÍ NAD LABEM	VYZNAVAČ DÁLKOVÉHO PŘENOSU MÝŠLENK		LOVIT	OSLAVNÝ VYKŘIK	NELIBÁ VUNĚ	STARÉ ZÁJMENO	ŘÁDKOVAT	FÁZE MĚSÍCE	2. ČÁST TAJENKY	ÚSPĚŠNÉ PÍSNĚ
ONÍM ZPŮSOBEM					ZÁMEŽÍ ZÁPAS			JÁTRA (V ANATOMII) CHEMICKÝ PRVEK							BÁJNÝ PTÁK		
MAJÍCÍ KOMPLEXY															PRIMÁTI UKAZOVACÍ ZÁJMENO		
DRUH LÉKÁŘE							LÍNÝ JEDINEC NÁZEV PLANETKY						HOLDOVAT (ZASTARALE) NAŠE MĚSTO				
PRACOVNÍK V LOMU							NORSKÁ KRASO- BRUSLAŘKA DŘÁVID				J. OBJEMU V USA PRACOVNÍK V PEKÁRNĚ				OSOBNÍ ZÁJMENO KOTLETY NA TVÁŘI		
	STRANA V ÚČET. KNIZE DO TĚ DOBY				TEPÁNÍ KAŠLÁNÍ					MUŽSKÉ JMĚNO RAKOUSKÝ STAVITEL						4. ČÁST TAJENKY	CHEMICKÝ PRVEK
MEZINÁ- RODNÍ KÓD DÁNSKA				MORSKÁ VYDRA ČÁST MOTORU					OBOR FYZIKY MUŽSKÉ JMĚNO								
ZNAČKA MOUKY			TÁDŽICKÉ SÍDLO DOMÁCKY RITA					MEKOTAVÝ ZVUK ŘIDIČ F1							SULFID VÁPENATÝ (VZOREC) PROKLETÁ		
JAPONSKÝ MORSKÝ PROUD NA JIHU								BALKÁNSKÝ POKRM NEZKUŠENÝ MLÁDÍK						OCHUTNÁNÍ CIZÍ SMĚNKA			
KANTOR						ČESKÝ MALÍŘ PAKOVAT							HORDA SÍLY				
PROGRAM JAZYK PRO TESTOVÁNÍ ZARÍZENÍ						INDICKÁ ŘEKA DRUH KARTY (Z FRANC.)						SMĚNEČNÍK (PŘÁVNICKÝ) ALE					
	STARÝ GERM. HUD. NÁSTROJ OKOVY				ZN. FOTO- APARÁTU ZBOŽÍ					RUSKÁ OBDOBA GRAALU ZELENINA							CITOSLOVCE SMÍCHU
PAŠOVANÉ ZBOŽÍ				DRUH CUKRU (V CHEMII) NÁKLAD					NEBESKÁ DRUH SPORTU						CITOSLOVCE POVZDECHU ĎABEL		
PŘEDLOŽKA			ČEKATEL MUKAT						KABELA JMĚNO HERCE SKAMĚNE						LYŽE HRÁT KOPANOU		
UBÍRAT (NÁREČNĚ)								MALOOBCH. SÍŤ TRAFIK ZBAVOVAT VOUSU						SPZ KARVINĚ UZENÁŘ VYROBEK		5. ČÁST TAJENKY	ZNAČKA ASTATU
TOULAVÝ ČLOVĚK (ŘÍDCE)						PASAČ DOBYTKA VYLAĐOVAT							TĚŽKO VYMĚŠEK ŽLÁZ CIBĚTKY				
PŮVODCE DÍLA					ZALAMO VAT ČESKÝ BÁSNÍK							MALÉ DÍTĚ NÁŠ ZPĚVÁK					
	OBYVATEL POLABÍ	TEPRVE KDYŽ 3. ČÁST TAJENKY			LOMOZ MENŠÍ ČÁST TERÉNU					ITALSKÉ MĚSTO MALÝ DRUH PEČIVA							INDICKÁ ŘEKA
KÓD LETIŠTĚ PAPEETE			FRANCOUZ SOCHÁŘ ŠPANĚLSKÝ PROZAIK						SVRCHNÍK TAM (BÁSNICKÝ)						CITOSLOVCE POCHYB PLOUT		
KUŇ (BÁSNICKÝ)			OCHUCOVAT SOLI VELIKON. POMLÁZKA					INDIÁNSKÝ SYMBOL PODSTAVCE							KÓD LETIŠTĚ PLANADAS JMĚNO ADA- MOVSKÉ		
ŽELEZ								VOJENSKÝ POZDRAV VELRYBÍ TUK						NÁŠE MĚSTO HUDEBNÍ SNÍMEK			
DEZIN- FEKČNÍ PŘÍPRAVEK							JMĚNO KLUSE KÓD LETIŠTĚ VARADERO						PLACENÝ POTLESK SPZ KLATOV				
STAVEBNÍ HMOTA					COP FRANCOUZ. „ZLATO“						KUŘÍ OKO (V MEDICÍNĚ) ZKR. NÁROD. LISTŮ						
DOMÁCKY ADOLF				MORSKÝ ŽIVOČICH					JSOUCNOST								
POLSKÁ ŘEKA				MAĐARSKÝ „ZLATÝ“						VYDÁVAT KLAPAVÝ ZVUK							POMŮCKY: APT, ARANY, DNK, EVOE, HELIO, HEPAR, KLAVUS, KUROŠIO, MANAS, MELAN, NER, RAMIT, SOTO, VRA

Na prázdniny se chystá unikátní výstava

Putování za našimi světci v Kunčicích pod Ondřejníkem a na Čeladné

V letošním roce si připomínáme dvě významná výročí: 970 let od úmrtí sv. Prokopa a 630 let od umučení sv. Jana Nepomuckého. V rámci oslav uctění těchto osobností našeho národa proběhne ve farnosti a obci Kunčice pod Ondřejníkem a Čeladná náboženský i kulturní program: mše svatá a panelová výstava z přednášky o českých patronech.

Nejvýraznějším projevem lidové zbožnosti, a to od prvních století křesťanského letopočtu, byly POUTĚ na místa, kde se zvláštním způsobem projevovala a projevuje Boží přítomnost. Výstava spolku Svatá Ludmila, která nese název „Putování za našimi světci“, má připomenout naše národní patrony a poutní místa, s nimiž jsou jejich životní osudy spojeny.

Slavnostní zahájení panelové výstavy se uskuteční 2. července 2023 v 15:00 hod. v Rehabilitačním centru Čeladná.

O týden později, 8. července, se výstava přesune na čeladenské náměstí, kde bude k zhlédnutí do konce července, aby se poté vrátila do Rehabilitačního centra. Tam bude až do konce srpna.

18 PANELŮ, 5 SVATÝCH

Venkovní výstava „Putování za našimi světci“ představuje na osmnácti panelech pět významných českých patronů: sv. Ludmilu, sv. Václava, sv. Vojtěcha, sv. Prokopa i sv. Jana Nepomuckého.

MŠE V „RUSKÉM“ KOSTELÍKU

V Kunčicích pod Ondřejníkem je výstava navázána na výročí 970 let od úmrtí sv. Prokopa. Mši svatou v tzv. „ruském“ kostelíku bude 2. července v 10:45 hod. celebrovat Mons. Mgr. Martin David, apoštolský administrátor Ostravsko-opavské diecéze. Od 15:00 hod. je naplánováno otevření výstavy v areálu Lara Wellness Rehabilitačního centra v Čeladné, kde bude také možné poslechnout si přednášku od profesora Jakuba Izdného na téma Počátky křesťanství.

V ČELADNÉ MŠE, VÝSTAVA, BESEDA I GULÁŠ

V Čeladné se budou oslavy věnovat sv. Janu Nepomuckému při příležitosti 630 let od jeho mučednické smrti. Program začne 8. července v 17:00 hod. bohoslužbou ve farním kostele na Čeladné. V 18:00 hod. bude následovat zahájení historické výstavy na čeladenském náměstí s přednáškou profesora Jakuba Izdného, po které vedení obce zve všechny účastníky na guláš do zahrady hotelu YURA.

DĚKUJEME SPOLKU SVATÁ LUDMILA

Výstavu připravil spolek Svatá Ludmila. Spolek Svatá Ludmila vznikl v roce 2015 s cílem propojovat svatoludmilská místa (nejen) v České republice a pečovat o odkaz sv. Ludmily. Po realizaci 1100. výročí její smrti v roce 2021 rozšířil spolek svou činnost na projekt poutní turistiky s názvem Putování za kořeny, jehož hlavní myšlenkou je propagace více či méně významných poutních míst v Čechách a na Moravě.

V rámci projektu „Naši světci“ se spolek věnuje připomínání odkazu národních patronů a historických osobností spojených s počátky naší státnosti. Více na www.putovanizakoreny.cz a www.nasisvetci.cz.

Miroslava Janičatová
výkonná ředitelka spolku Svatá Ludmila

**Putování
za našimi světci**

od 2. do 7. července, poté 1. do 30. srpna 2023
v areálu Lara Wellness, Rehabilitačního centra Čeladná

od 8. do 31. července 2023
na čeladenském náměstí

Srdečně vás zveme na zhlédnutí putovní výstavy Putování za našimi světci, která představuje na osmnácti panelech čtyři významné české patrony, jejichž působení souvisí s počátky české státnosti: sv. Ludmilu, sv. Václava, sv. Vojtěcha, sv. Prokopa a také sv. Jana Nepomuckého, který se stal nejvýznamnějším českým světcem doby barokní. Představuje i zajímavá místa spojená s jejich osobnostmi.

Ordinační hodiny v červnu

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návrátilová

Je nutné se objednat! Tel.: 558 684 044

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna

(725 816 569)

Pondělí 8:00-16:00
Úterý 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30
Čtvrtek 8:00-14:00
Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00
Úterý 7.00 - 9.30 (pozvání)
9:30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvání)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 7:30-13:00 8:00-15:00

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	702 251 655
Rehab. centrum Čeladná	552 533 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký Rich.	605 864 379
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělidlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Zahradnictví Otava	558 684 055
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potraviny Kohutová Čel.	558 684 048
Hračkářství Kopecká	604 806 211

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155
	112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST 724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

Obecní Facebook

Pořádáte zajímavou akci? Podnikáte v obci a máte zajímavý nápad, o kterém by měli ostatní určitě vědět? Máte námět na reportáž nebo rozhovor do zpravodaje, na web nebo FB?

Pište do zpráv na Facebooku nebo pošlete e-mail na zpravodaj.celadna@seznam.cz.

KOUPÍM Byt - Garáž

v Čeladné

Nejsem RK - rychle jednání - platba hotově

Nabízím 10 000,- Kč za doporučení

tel.: 604 690 096

KONTAKTY NA OBECNÍ ÚŘAD

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

Pondělí 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00
Úterý 7:00 - 11:00 11:30 - 14:30
Středa 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00
Čtvrtek pouze po předchozí dohodě
Pátek OÚ pro veřejnost uzavřen

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz
Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská
Telefon: 558 684 018

GRATULUJEME K JUBILEU: KVĚTEN

Milan Pavlásek	70 let
Antonín Sedláček	75 let
Iva Juštíková	80 let
Jiří Janečka	80 let
Gabriela Šmiřáková	80 let
Aloisie Bražinová	85 let

SENIOR TAXI

Čeladenský dostavník

737 135 546

Tam i zpět 24 Kč.
Objednávky den předem!

SENIOR TAXI

„do nemocnice“

776 241 220

1 km = 7,50 Kč
Provozuje SSS Frýdlant n. O.

Otevření sezóny

**v RC Čeladná
dne 20. 5. 2023**
od 15.00 hodin, vstup zdarma

Martin Chodúr

recitál „Pocta velkým hlasům“

Olympic revival

oblíbené písně rockové legendy

Praktik People

zavedená kapela
praktických lékařů

Dětský pěvecký sbor

ZŠ Čeladná

DJ

zlaté hity 80. a 90. let

Program pro děti
malování na obličej,
skákací hrad

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Čais a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1500 ks.

Červnové číslo vyjde 2. 6. 2023

Uzávěrka: 26. 5. 2023

Uzávěrka inzerce: 25. 5. 2023

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.